СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXIV П'ЯТНИЦЯ, 2 БЕРЕЗНЯ 2007 РОКУ ЧИСЛО 9 VOL. CXIV FRIDAY, MARCH 2, 2007 No. 9

Підписано угоду про об'єднану опозицію між БЮТ та „Нашою Україною"

КИЇВ. – 24 лютого голова Ради бльоку „Наша Україна" Віктор Балога (в центрі), провідник БЮТ Юлія Тимошенко, перший заступник провідника партії „Батьківщина" Йосип Вінський (в центрі на другому пляні) та заступник керівника фракції БЮТ Микола Томенко (праворуч) підписали угоду про об'єднану опозицію. Документ базується на угоді про створення коаліції демократичних сил у Верховній Раді пятого скликання, яка була підписана між БЮТ, „Нашою Україною" та СПУ 22 червня 2006 р. Згідно з угодою, керівним органом об'єднаної опозиції є Координаційна рада, до складу якої входить по шість представників від кожного учасника об'єднаної опозиції. Фото УНІАН

Ю. Тимошенко у Вашінґтоні

ВАШІНҐТОН. — Офіційна візита провідниика БЮТ Юлії Тимошенко до США розпочалася 28 лютого. Разом з Ю.Тимошенко до США приїхала група народних депутатів та представників ЗМІ. 26 лютого прес-служба повідомила, що неофіційна частина візити була обмежена двома добами – з огляду на хворобу Ю.Тимошенко. Провідниця БЮТ на пораду лікарів вилетіла до США пізніше, ніж передбачалося. З цієї ж причини скасовано ту частину своєї програми, яка припадала на Ню-Йорк. Григорій Немиря, депутат Верховної Ради та старший дорадник Ю. Тимошенко в справах закордонної політики, заявив, що „Ю. Тимошенко розуміє, що ця зміна була розчаруванням для багатьох в Ню-Йорку. Тому вона вже тепер плянує окрему поїздку до Ню-Йорку".

В американській столиці у Ю. Тимошенко мала зустрічі з офіційними особами уряду США, законодавцями, політичними експертами і провідниками підприємництва. За даними американських ЗМІ, у Вашінґтоні представницю української опозиції буде приймати у Білому Домі віцепрезидент США Річардом Чейні, а в Держдепартаменті - Держсекретар Кондоліза Райс. 28 лютого у Ю. Тимошенко мала виступати у вашінґтонському Центрі стратегічних і міжнародних досліджень, де заторкнула „стратегічні питання, що мають критично важливе значення для безпеки України, Европи і США", включаючи „домінуючу ролю Росії щодо сусідніх держав", питання енерґетичної безпеки і подальшого просування України до евроатлантичної інтеґрації", наголошується в заяві.

І березня, у рамках візити до Вашінґтону, була запланована також зустріч з Вашінґтонською Групою, представниками Українсько-Американської Координаційні Ради (УАКР), УККА та Української фундації в США. А на п'ятницю, 2 березня, запланований виступ Ю. Тимошенко в Національному клюбі преси в Вашінґтоні. *(УНІАН, USNewswire), „Українська правда")*

Українська громада вшанувала пам'ять розстріляних у Бабиному Яру

КИЇВ. – 25 лютого українська громада столиці вшанувала пам'ять українських націоналістів, розстріляних німецькими окупантами в Бабиному Яру в лютому 1942 року, коли загинули активісти українського націоналістичного підпілля Олена та Михайло Теліги, Ганна та Іван Рогачі, Іван Ірлявський, сестри Суховерські, Ярослав Оршан-Чемеринський, Одарка Гузар-Чемеринська, Микола Олійник та багато інших. 621 член ОУН знайшов свій останній спочинок у Бабиному Яру. Згідно з даними істориків, німці розстріляли у цьому місці понад 55 тисяч українців. Відтак Бабин Яр – це велика українська трагедія.

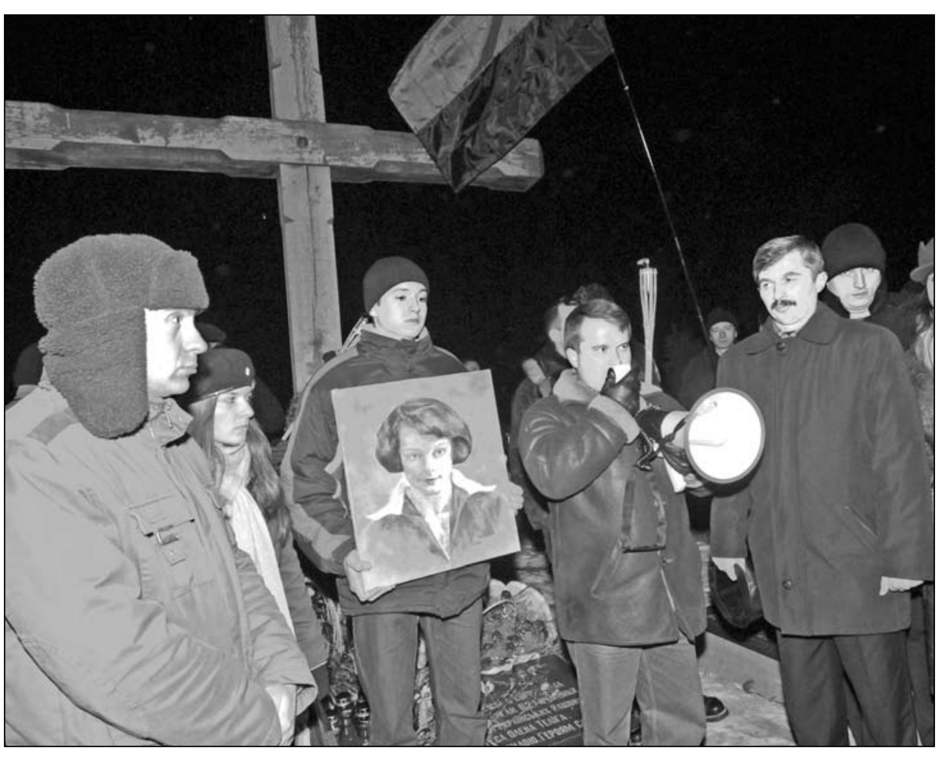
Понад дві сотні українців прийшли вшанувати пам'ять активних борців за Українську самостійну соборну державу. Підсвічені смолоскипами на вітру майоріли українські національні прапори та червоно-чорні прапори Української революції.

Вшанування пам'яті полеглих розпочалось Панахидою біля пам'ятного Хреста, під яким учасники акції виклали хрест із запалених лямпадок.

Після Панахиди відбулось віче, яке розпочав провідник Київської міської ОУН Богдан Червак. Він звернув увагу на те, що у Бабиному Яру поруч з пам'ятником, що символізує масові розстріли євреїв, циган, росіян представників інших національностей у роки Другої світової війни, стоїть християнський хрест в пам'ять тисяч українців, які загинули тут в часи гітлерівського лихоліття.

Голова Київської міської громадської організації „Патріот України" Сергій Бевз підкреслив, що у Бабиному Яру були розстріляні десятки тисяч українців, єдиною провиною яких було те, що вони були українцями. Заступник голови Київської міської організації Всеукраїнського об'єднання (ВО) „Свобода" Андрій Ілленко наголосив, що, на жаль, людство не знає, що в Бабиному Яру розстрілювали перш за все не „політичних українців", а українців етнічних. „Ми повинні знати, що тут загинули не лише члени ОУН, а й прості українці, в тому числі військовополонені. В першу чергу – це наша, українська трагедія. Ми зобов'язані відновити у повному обсязі правду історичну та національну ", – сказав промовець.

На вічу також виступили представники Київської міської організації Молодіжного націоналістичного конґресу, „Українського спротиву", Молодіжної референтури Київської міської організації КУН, Оргкомітету Міжнародного суду над злочинами комунізму проти людства, Української народної партії.

Під час вшанування пам'яті українських націоналістів, розстріляних в Бабиному Яру, що відбулося в неділю, 25 лютого. Фото УНІАН

Завершуючи віче, голова Київської міської організації ВО „Свобода" Андрій Мохник наголосив на тому, що основною перешкодою для розуміння українцями своєї історії є московські, переважно комуністичні, міти. Щодо Бабиного Яру, то перший міт про те, що в цьому місці німецькі окупанти розстрілювали, в першу чергу, неукраїнців, другий міт – що нібито українські націоналісти допомагали гітлерівцям проводити розстріли у Бабиному Яру.

Віче завершилося виконанням гимну „Ще не вмерла Україна".

Прес-служба ВО „Свобода"

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

День відкритих дверей

КИЇВ. — 23 лютого Генеральний консул США Лендон Тейлор провів день відкритих дверей для представників засобів масової інформації, тим самим надавши їм можливість побачити працю Консульського відділу. Цей захід включав в себе коротку екскурсію приміщеннями Консульського відділу та прес-конференцію, під час якої Л. Тейлор оголосив про значне покращення процесу оформлення віз до США в Україні – створення інформаційного центру (call center) для поширення консульської інформації та призначення співбесід. Інформаційний центр розпочне свою працю 22 березня. Л.Тейлор наголосив, що відкриття інформаційного-центру сприятиме тому, що процес оформлення візи США стане зручнішим та доступним для тих громадян України, які не мають доступу до Інтернету. Користування цією новою послугою надаватиме громадянам додаткову інформацію з тим, щоб вони були краще підготовленими до візових співбесід. Посольство США в Україні приєднається до інших посольств США у Польщі, Угорщині, Румунії, Сербії та Австрії, які користуються послугами інформаційних центрів. Л. Тейлор пояснив, що, здійснивши номінальну оплату в сумі 12 долярів США (оплата проводиться в банку або кредитною карткою), особа, яка звертається по візу, зможе зателефонувати до інформаційного центру, користуючись місцевим числом телефону, і безпосередньо поспілкуватись українською, англійською або російською мовою протягом восьми хвилин. Оператори зможуть надати відповіді на питання стосовно отримання віз та призначити візові співбесіди у Консульському відділі. Після 21 березня співбесіди на отримання всіх неімігарційних та більшости іміґраційних віз призначатимуться лише через інформаційний центр. (*Посольство США в Україні)*

ВР не підтримала кандидатури

КИЇВ. — Кандидатури Володимира Огризка та Віктора Короля Президент подав до парламенту два тижні тому. А на цьому тижні глава держави заявив: якщо не призначать В. Огризка, то виконуючою обов'язки міністра закордонних справ буде людина, запропонована Президентом. Те саме, за його словами, стосуватиметься і Служби Безпеки України. За призначення виконуючого обов'язки міністра закордонних справ, першого заступника глави МЗС В. Огризка, на посаду міністра 22 лютого, при необхідних 226, проголосували лише 196 депутатів з 438 присутніх у залі. Призначення В. Огризка підтримали 117 депутатів з БЮТ, 77 з фракції „Наша Україна" і двоє позафракційних. Представники антикризової більшости - фракції Партії Реґіонів, СПУ і КПУ не проголосували за В. Огризка. Парлямент не дав згоду і на призначення В. Короля головою СБУ. За прийняття відповідного рішення проголосували 190 народних депутатів із 431, зареєстрованого у сесійній залі. Зокрема не підтримали призначення В. Короля у повному складі фракції Партії Реґіонів, СПУ і КПУ. За призначення В. Короля на цю посаду проголосувало 112 членів фракції БЮТ, 76 членів фракції "Наша Україна" і двоє позафракційних народних депутатів. Народний депутат В. Король після розгляду у Верховною Радою питання щодо його призначення на посаду голови СБУ заявив, що відмова Верховної Ради призначити його на посаду голови СБУ „є виключно політичним рішенням антикризової коаліції". *(Радіо „Свобода").*

УАЕА оприлюднила рекомендації

ВАШІНҐТОН. — У листі від 26 лютого, надісланого на адресу провідниці БЮТ Юлії Тимошенко, Українсько-американська екологічна асоціяція (УАЕА) оприлюднила „Одинадцять рекомендацій щодо того, як США можуть допомогти Україні у сфері енерґозбереження". Депутат Верховної Ради Ю. Тимошенко відвідає США з 28 лютого по 2 березня ц.р. та зустрінеться з представниками уряду США для обговорення ряду питань, в тому числі і тих, які стосуються енерґетичної сфери. У своєму листі УАЕА зазначила що Ю. Тимошенко „наголошувала представникам українськї промисловости, органам місцевого самоврядування та іншим секторам українського суспільства на важливості зменшення енерґовитрат та підвищення маштабів збереження енергії задля блага економіки країни та її національної безпеки". Зазначається також, що „... ми [УАЕА] віримо, що Ваша чергова візита до США є чудовою нагодою для вивчення можливостей щодо українсько-американської співпраці задля досягнення поставлених Україною цілей у сфері енерґозбереження". Відповідно УАЕА рекомендувала США одинадцять напрямків допомоги Україні у поліпшенні ситуації в сфері енерґозбереження – для зменшення енерґовитрат та задля підвищення блага економіки країни та її національної безпеки. Рекомендації включають у себе розширення маштабів наукових обмінів та стажувань у сфері підприємництва між Україною та США, фінансову підтримку, спілкування на офіційному рівні між парламентаріями Верховної Ради України та Конґресу США, підвищення ролі Корпусу Миру США в Україні та розширення радіомовлення таких станцій, як „Голос Америки", з метою поширення знань з енерґозбереження, переклад американських друкованих матеріялів та вишкільних курсів з енерґозбереження на українську мову, відтворення успішних американських практик з енерґозбереження в Україні та використання нового приміщення Посольства США в Україні в якості демонстраційної моделі з енерґоефективности у будівлях. *(УАЕА).*

В Італії відкрито українську школу

РИМ. — Українську недільну школу ім. Івана Франка, за сприяння Культурної асоціяції „Україна", Посольства України в Італії та місцевої влади, 26 лютого було урочисто відкрито в італійському місті Пескара. Під час церемонії відкриття Посол України в Італії Георгій Чернявський наголосив на важливості функціонування недільних шкіл, які допомагають дітям не відриватися від історичної Батьківщини. У школі викладатимуть українську мову і літературу, географію та історію України. Наразі до неї записано 30 учнів, які походять як з українських, так і зі змішаних українсько-італійських родин. Підручники для нового навчального закладу надало Міністерство освіти і науки України. За словами президента Культурної асоціяції „Україна" Марії Перерви, документ, який отримають учні після закінчення школи, допоможе їм у разі, якщо їхнє майбутнє буде пов'язане з Україною. Українська недільна школа в Пескарі стала третьою подібною в Італії – одна школа працює в Римі з 2002 року та одна в Неаполі з 2004 року. *(Укрінформ).*

Свято української культури

БУДАПЕШТ, Угорщина. — Свято української культури в угорській столиці відбулося 26 лютого під знаком 170-річчя надрукування в Будапешті альманаху „Русалка Дністрова" видатних діячів української культури Якова Головацького, Івана Вагилевича та Маркіяна Шашкевича. Маштабна акція відбулася за сприяння Посольства України в Угорській Республіці й організована Товариством української культури в Угорщині (ТУКУ) і Державним самоврядуванням українців Угорщини (ДСУУ). Свято українців Угорщини розпочалося покладанням вінків до меморіяльної дошки на стіні колишньої Королівської друкарні, де у 1837 році побачила світ перша українська збірка народних пісень і літературних творів Західньої України. У своєму виступі Посол України в Угорській Республіці Дмитро Ткач відзначив велику ролю ТУКУ у встановленні Меморіяльної дошки провісникові розвитку української мови і літератури – альманахові „Русалка Дністровая", проведенні з цієї нагоди вісім років поспіль Дня української культури. Посол повідомив також, що спільно з владою угорської столиці здійснюється підготування до відкриття у Будапешті пам'ятника Тарасові Шевченкові, плянується також спорудження пам'ятника українському філософові і поетові Григорію Сковороді у місті Токай. *(Укрінформ).*

Без мови немає нації

КИЇВ. —Президент України Віктор Ющенко 21 лютого наголосив, що єдиною державною мовою в Україні є і буде українська мова. Про це він сказав на церемонії нагородження лавреатів Державної премії України в галузі науки і техніки 2006 року та лавреатів щорічних премій Президента України для молодих вчених 2006 року. Президент відзначив творців Атлясу української мови: „Праця над його створенням тривала понад два десятиліття. Багатьох авторів уже немає серед нас. Але досягнутий результат – це один з великих етапів розвитку українського мовознавства", – наголосив глава держави. З нагоди відзначення 21 лютого Міжнародного дня української мови, Президент велику увагу приділив мовному питанню. За його словами, 60 мільйонів людей по всьому світу говорять українською мовою. Дві третини української нації вважають цю мову рідною, – зазначив Президент. „Це єдина офіційна, державна мова України. Безумовно, ми можемо говорити про надзвичайно багато викликів в цьому питанні. З одного боку, це колосальні спекуляції, тому що ті, хто хоче бачити Україну не вільною, залежною — безумовно не хоче бачити її національної мови. Без мови немає нації — це, власне, найважливіше правило. І тому, можливо, така запекла боротьба іде на тлі ствердження національної мови". Віктор Ющенко відзначив, що українська мова повертається в кінотеатри, і привітав підписання Меморандуму про співпрацю між Міністерством культури і туризму та українськими дистриб'юторами фільмів. Згідно з документом, до кінця 2007 року 100 відсотків дитячих кінофільмів і 50 відсотків інших картин чужоземного виробництва мають бути дубльовані українською мовою. Акцію під назвою „Зорбляй на мові!" почали київські спудеї після того, як студент Східньоукраїнського університету ім. Володимира Даля Сергій Мельничук у суді виборов право слухати лекції українською. Вони вважають, що викладання російською мовою є антиконституційним. Згідно з показниками Інституту психології ім. Григорія Костюка, менше 40 відсотків опитаних раніше студентів вважають, що в побуті й у держструктурах потрібно спілкуватися українською мовою. Втім, на думку психологів, найближчим часом ситуація має змінитися, адже вдвічі більше старшоклясників заявили, що навчання в Україні має проводитись тільки українською мовою. *(ББС).*

Україна заборонила ввозити курятину з-під Москви

КИЇВ. — Державний департамент ветеринарної медицини України тимчасово, до підтвердження діягнози захворювання птиці пташиним ґрипою, заборонив ввезення в Україну з Московської области РФ птиці, продуктів і сировини з неї, повідомили 20 лютого в прес-службі Держветдепартаменту України. Відповідно до повідомлення Федеральної служби з ветеринарного і фітосанітарного нагляду Росії, в Московській області виникла підозра захворювання птиці високопатогенною ґрипою. У відомстві зазначили, що ввезення інших вантажів з Московської области, підконтрольних Державній службі ветеринарної медицини, має здійснюватися відповідно до ветеринарних вимог до імпорту в Україну. 31 січня 2007 р. Державний департамент ветеринарної медицини України заборонив ввезення в Україну з тих же причин птиці, продуктів і сировини з неї з Краснодарського краю РФ. *(УНІАН).*

Помер ректор „Львівської політехніки"

ЛЬВІВ. — 21 лютого уночі передчасно помер ректор Національного університету „Львівська Політехніка", доктор фізико-математичних наук, професор Юрій Кирилович Рудавський. З життя вчений пішов раптово, причини смерти наразі не називають. Ректор одного з найкращих університетів України не дожив до свого ювілею півтора місяця. 10 квітня йому мало виповнитись 60 років. *(Інститут Масової Інформації)*

Вручено державні нагороди колишнім послам США в Україні

ВАШІНҐТОН. – 22 лютого у Державному департаменті США відбулася урочиста церемонія вручення українських державних нагород колишнім послам США в Україні Вільямові Мілерові і Джонові Гербстові. У своєму вітальному слові Посол України в США Олег Шамшур зазначив, що високими нагородами американські дипломати були відзначені за їхній вагомий внесок у розвиток взаємин між Україною і Сполученими Штатами.

Вручаючи орден „За заслуги" II ступеню В. Мілерові, який очолював дипломатичну місію США в Україні у 1993-1998 рр., О. Шамшур підкреслив, що В. Мілер навіть після виходу у відставку продовжує активно працювати у сфері українсько-американських взаємин. Тепер він є одним з керівників організації „За безпечну і демократичну Україну", яка опікується питаннями дальшого розвитку двосторонніх взаємин.

Під час вручення ордену „За заслуги" III ступеню Джонові Гербстові, Послу США в Україні у 2003-2006 рр., О. Шамшур відзначив його особистий внесок у розвиток українсько-американського стратегічного партнерства і сприяння демократичним перетворенням в Україні.

Колишніх послів в Україні з високими нагородами тепло привітали заступник Державного департаменту США Ніколас Бернс, українські та американські дипломати.

Посольство України в США

Бюджет США пропонує зменшити українські радіопрограми

ПАРСИПАНІ, Н. ДЖ. — У „Свободі" від 19 січня повідомлялося про те, що 5 січня Радіо „Голос Америки" припинило транслювання ранкової програми українською мовою. Хоча адміністрація „Голосу Америки" примирливо пояснювала про продовжування інших існуючих радіо і телепрограм, все ж українська громада в США з великим занепокоєнням сприйняла те повідомлення. Радіослухачі в Україні були вражені таким рішенням адміністрації „Голосу Америки", називаючи його „невчасним", „помилковим" і т.п., бо для них програми „Голосу Америки" роками завжди були надійним джерелом інформації.

В лютому стало відомо, що скорочення в „Голосі Америки" продовжуватимуться, а з тим і обмеження в україномовних програмах Радіо „Вільна Европа"/„Радіо Свобода". (Ден Австін, директор „Голосу Америки" натякнув працівникам, що українські радіопрограми будуть зовсім скасовані).

Насправді в бюджеті Ради директорів радіомовлення (РДР), котра відповідає за всі підтримувані урядом США невійськові міжнародні трансляції, включно з радіо „Вільна Европа"/„Радіо Свобода", на 2008 рік запропоновано збільшити фонди для міжнародних радіомовлень США на 3.8 відсотка у порівнянні з бюджетом 2007 року, щоб збільшити доступ „критично важливих слухачів" до інформації, зокрема розширення мовлення на Іран.

З запропонованого РДР бюджету – 668.2 млн дол., 142.4 призначається на програми Близького Сходу, Центральної Азії та Евразії, 116 млн. дол. – на арабськомовні програми, 67.2 млн. –для Східної Азії, 45 млн. дол. для Латинської Америки і 13.6 млн. дол. для Африки. Виходить, що „критично важливі слухачі" – це Північна Корея, Середній Схід, Сомалі і Куба.

У згаданому бюджеті пропонується припинити транслювання до Румунії та Македонії, а транслювання до України, Казахстану та частин колишньої Югославії – скоротити.

Всі ці пропозиції РДР мусять бути затверджені Конґресом. Джефрі Трімбле, виконуючий обов'язки президента радіо „Вільна Европа"/„Радіо Свобода", заявив, що „пропозиції бюджету РДР є достатніми для продовження нашої місії поширювання свободи і демократії людям Східної Европи, Росії, Кавказу, Центральної і Південносхідньої Азії".

Однак, коли мова про Україну, то треба погодитися з думками, що зовсім несвоєчасним є скорочення радіо- і телепрограм на Україну, яка тільки починає свої перші кроки на шляху до розбудови демократичної держави. Якраз тепер слухачам в Україні треба допомогти посилити віру в майбутнє демократичної України.

Х.В.-Ф.

Дві третини питної води - забруднені

КИЇВ. — 70 відсотків українців п'ють забруднену воду - про це екологи сказали 27 лютого під час презентації карти, що відображає становище з питною водою в Україні. Найбільше це стосується Півдня та Сходу, де в деяких великих містах вже констатують екологічну катастрофу, пов'язану з низькою якістю питної води.

Експерти також кажуть, що протягом останніх п'яти років ситуація значно погіршилася. Третина жителів країни користується місцевими джерелами, тобто колодязями та неглибокими свердловинами. 1,200 населених пунктів використовують привозну воду. Дві третини населення України користується водою з Дніпра. Але це найбільш техногенно навантажена ріка в державі, саме в її басейні знаходяться найпотужніші металургійні, хемічні та інші підприємства.

Найзабрудненішими є водойми Миколаївщини, Одеської, Донецької, Луганської та Дніпропетровської областей, тобто в реґіонах з розвиненою промисловістю.

Найкраща ж ситуація, за твердженнями екологів, в Полтавській, Сумській та Чернігівській областях, а також західних реґіонах, окрім Львівщини. *(ББС).*

„Помаранчеві" зробили крок до об'єднання

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Наприкінці минулого тижня, 24 лютого, в Києві відбулася подія, до якої, мабуть, багатьом нашим читачам схочеться застосувати прислів'я: „Краще пізно, ніж ніколи". Провідниця фракції БЮТ Юлія Тимошенко і голова Політичної ради Народного союзу „Наша Україна" Віктор Балога підписали угоду про створення єдиної опозиції (*фото на цю тему див. на 1-ій стор.*).

З приводу цієї акції висловилися в розмові з кореспондентом УНІАН Галиною Ключковською деякі політики і політичні експерти.

Депутат Верховної Ради „нашоукраїнець" Павло Жебрівський уточнює:

– Ідеться не про об'єднання бльоків – якби про це йшлося, я перший був би проти – йдеться про координацію зусиль... Об'єднання потрібне насамперед, щоб не допустити всевладдя коаліції і Партії Реґіонів. Наші цілі – запобігти обмеженню повноважень Президента та знищення самого інституту президентства...

Народний депутат Василь Кисельов, фракція Реґіонів України:

– Нас весь час звинувачують в тому, що ми в когось забираємо повноваження. Насправді Президент весь час воює з Верховною Радою, щоб не передавати їй повноваження згідно зі змінами до Конституції, що діють з 1 січня 2006 року...

Народний депутат Анатолій Семинога, член фракції БЮТ:

– Якщо цього об'єднання не буде, то не буде й демократичної України. Дуже багато і зовнішніх, і внутрішніх сил хотіли б використати Україну для своїх власних потреб. Я особисто щиро вірю, що цей крок принесе нову якість влади – якщо не сьогодні, то за якийсь час...

Політолог Михайло Погребінський:

– Я оцінюю угоду про об'єднання, як вимушений крок для БЮТ та „Нашої України" в умовах, коли правляча коаліція набирає сили, і консолідація є єдиним засобом запобігання дальшому зміцненню її позицій... Тепер у руках опозиції є дуже серйозний козир. Якщо Тимошенко бере на себе зобов'язання не повторювати кульбітів на зразок спільного з Партією Реґіонів подолання вето на закон про Кабмін, то фактично коаліція опиняється в ситуації, коли будь-який закон може бути ветований Президентом, і подолати вето вона не зможе... Цей козир опозиції може спонукати Партію Реґіонів іти на поступки. Думаю, в цій ситуації, скоріше за все, Ющенко і Янукович будуть змушені шукати компромісів...

Політолог Вадим Карасьов:

– Це об'єднання – всерйоз і надовго. Це союз – можливо, тактичний, але не ситуативний – між Президентом і Юлією Тимошенко як майбутнім прем'єром. Він освячений спільним прагненням позачергових парляментських виборів, які й відбудуться восени 2007 року. Особливістю цього об'єднання є те, що той, хто зрадить цим узам політичного Гіменея, втратить прихильність електорату. Помаранчевий електорат – спільний. Люди побачили в цьому об'єднанні другий шанс для здійснення свого політичного курсу й не вибачать зради. Гадаю, обидві сторони це розуміють, що й буде ґарантією політичної вірности.

Позачергові вибори відбудуться, інакше не було сенсу об'єднуватися. Якщо Президент дав негласну згоду на це об'єднання, то це значить, що він погодився на ідею позачергових виборів, яку пробивала Юлія Тимошенко. Отже, за певних політичних умов Президент може розпустити парлямент.

Підстави для цього можуть бути різними. Відтепер вето Президента коаліція подолати не зможе, а це означатиме, що парлямент не виконує своїх функцій як законодавчий орган, тож виникають підстави для кризи парляменту... Решта – справа техніки.

Законопроєкт Партії Реґіонів про поєднання позачергових парляментських виборів з позачерговими президентськими – це спроба полякати Президента. Але це не страшно – вето Президента на такий закон вони все одно не подолають. Коаліція сьогодні не має можливостей змінити процедуру обрання Президента.

А для БЮТ вже не потрібен закон про опозицію і доступ до влади в такий спосіб. Матриця змінилася – позачергові вибори, нова коаліція, формування Кабміну, Тимошенко – прем'єр...

Голова Ради Нацбанку – П. Порошенко

КИЇВ.– Народний депутат України від „Нашої України" Петро Порошенко 23 лютого обраний головою Ради Національного банку України. Колишній голова Валерій Ґеєць, який очолював Нацбанк з лютого 2005 р., прийняв рішення піти з посади.

Фото УНІАН

Петро Порошенко народився у 1965 році в Болграді на Одещині, у 1989 році закінчив Київський університет (факультет міжнародних взаємин). Йому належать шоколадні фабрики (фірма „Рошен"), підприємства з будівництва авт і кораблів („Ленінська кузня" у Києві), 5-ий канал телебачення. До Верховної Ради вперше обраний у 1998 році.

АМЕРИКА І СВІТ

Вибух в Афганістані під час візити Р. Чейні

КАБУЛ, Афганістан. — З Афганістану 27 лютого повідомили про вибух перед американською військовою базою у Баграмі, де зупинився під час візити віце-президент США Ричард Чейні. Щонайменше 18 осіб загинуло, серед них троє чужоземних вояків. Американці кажуть, що Р. Чейні під час вибуху перебував всередині бази і не постраждав. Афганські посадовці заявили, що той вибух здійснив самогубець. Рух „Талібан" взяв на себе відповідальність за напад. Р. Чейні прибув до Баграму пізно ввечорі 26 лютого і відвідав Кабул для переговорів з афганським президентом Гамідом Карзаєм. Напередодні віце-президент США відвідав Пакистан, де заявив про можливе зменшення фінансової допомоги Ісламабадові, в разі послаблення боротьби проти „Талібану" та „Аль-Кайди". Пакистан займає п'яте місце у світі за обсягами отримуваної з США фінансової допомоги. Однак, демократи у Конґресі США вважають недостатніми дії Президента Первеза Мушарафа у боротьбі з тероризмом і погрожують зменшити фінансову допомогу Ісламабадові. Під час переговорів з генералом П. Мушарафом в Ісламабаді віце-президент Р. Чейні закликав пакистанського провідника до енерґійніших дій у боротьбі з терористичними організаціями. Генерал П. Мушараф заявив після зустрічі з американським високопосадовцем, що Пакистан докладає максимум зусиль для боротьби з терористичною загрозою. Тим часом американські розвідувальні служби дійшли висновку, що терористичним угрупованням вдалося відновити свою організаційну інфраструктуру у Пакистані. Вашінґтон також невдоволений угодою П. Мушарафа з місцевими кланами, яка надає їм, на думку американців, надмірну автономію. (*ББС*).

У Москві почалися переговори з провідником „Гамасу"

МОСКВА. — 27 лютого почалася зустріч міністра закордонних справ Росії Сергія Лаврова і керівника Політбюро палестинського руху „Гамас" Галеда Машаля. Глава МЗС РФ у ході переговорів заявив, що Росія має намір добиватися зняття бльокади з палестинських територій. „Ми домагаємося, щоб усе міжнародне співтовариство підтримало мирний процес і зробило його незворотним, у тому числі допомогло зняти бльокаду з Палестини", - пояснив він. С. Лавров зазначив, що його зустріч з Г. Машалем допоможе закріпити позитивні результати, яких було досягнуто на переговорах між провідниками рухів „Фатх" і „Гамас" у Меці. Зокрема, за його словами, на цій зустрічі палестинці прийшли до домовлености про створення уряду національної єдности. „Російське керівництво з самого початку підтримувало ідею створення такого уряду", - пояснив міністер. Він також підкреслив, що зустріч у Меці „відкрила шлях для відновлення мирного процесу між Палестиною і Ізраїлем". (*„Кореспондент"*)

Китай підштовхнув падіння на світових біржах

ШАНГАЙ, Китай. — Ціни на акції різко впали у Японії продовжуючи падіння на біржах, що почалося 27 лютого на біржі у Шангаї. Індекс Нікеї в Токіо знизився на понад 3.7 відсотка упродовж першої півгодини праці біржі. Значні падіння зареєстровано також в Австралії, Новій Зеляндії, Південній Кореї та Маляйзії. Американський уряд каже, що стежить за становищем і що Президент Джордж Буш отримує звіти про стан ринків від секретаря Департаменту фінансів Генрі Павлсона. Нюйоркський індекс Дов Джонса 27 лютого закрився на рівні мінус понад 3 відсотки – це найбільше падіння з часу нападів 11 вересня 2001. (*ББС*).

У Голівуді вручено нагороди „Оскара"

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. — У Голівуді на щорічній, вже 79-ій церемонії нагородження Оскарами у неділю, 25 лютого, найкращою стрічкою названо фільм „Відступники" (The Departed) – гостросюжетну драму, події якої відбуваються у Бостоні. Її режисер Мартін Скорсезе отримав за свою працю першого особистого Оскара, хоча раніше він був номінований на цю нагороду сім разів. Гелен Мірен отримала Оскара за головну ролю у фільмі „Королева", про британську королівську родину. Оскара за кращу ролю також отримав Форест Вітакер – за ролю диктатора Уґанди Іді Аміна у фільмі „Останній король Шотляндії". Найкращим документальним фільмом названо стрічку „Незручна правда" (An Inconvenient Truth) колишнього віце-президента США Ала Гора, в якій він розповідає про загрозу впливу людства на довкілля та клімат. Найкращим неанґломовним фільмом названо німецьку стрічку „Життя інших". (*ББС*).

Суд ООН частково звільнив Сербію від відповідальности

ГАҐА, Голяндія. — Міжнародний суд Організації Об'єднаних Націй звільнив Сербію від відповідальности за геноцид під час боснійської війни. Водночас він визнав геноцидом вбивство 8,000 боснійських мусульман у Сребрениці у 1995 році. Міжнародний суд ООН вперше дав таке визначення. Суд у Газі назвав відповідальними за ці вбивства війська боснійських сербів, однак, не визнав геноцидом інші факти масових вбивств часів громадянської війни початку 1990-их років. Раніше суддя Розалин Гіґінс викреслила зі справи Чорногорію, оскільки Сербія стала одноосібним правонаступником Юґославії після її розпаду. Боснія звинуватила Сербію у плянуванні „етнічних чисток" боснійських мусульман і хорватів. (Радіо „Свобода").

Росія нарощує збройні сили

ВАШІНҐТОН. — Військова розвідка США констатує помітне зростання російських збройних сил і вважає, що російське керівництво бачить у потужних збройних силах підставу повернення своїй країні статусу великої держави. „У військах загального призначення діяльність з бойового підготування в частинах сил постійної готовности, що формують стрижень неядерного військового потенціялу Росії, знаходиться на найвищому рівні за весь пострадянський період", - заявив у вівторок, 27 лютого, на слуханнях у сенатському комітеті зі збройних сил директор розвідувального управління Департаменту оборони США (РУДО) генерал-лейтенант Майкл Мейплс. „Російські провідники бачать в сильних озброєних силах необхідний компонент для того, щоб повернути своїй країні статус великої держави", – заявив глава американської військової розвідки. За його словами, в Москві вважають також „стратегічний і нестратегічний ядерний потенціяли ключовими чинниками для стримування аґресії". Крім того, директор національної розвідки США Майкл МакКонел звинувачував Росію в „аґресивному" веденні розвідки проти США. „Зовнішні розвідки Китаю і Росії є одними з найбільш аґресивних у збиранні інформації щодо чутливих цілей, що охороняються, в США", – заявив М. МакКонел на слуханнях у сенатському комітеті з розвідки. (*„Кореспондент"*).

Ф. Кастро вперше слухали на радіо

ГАВАНА, Куба. — Кубинський президент Фідель Кастро 28 лютого вперше промовляв у живому етері після того, як 7 місяців тому йому зробили операцію на кишечнику. 80-річний Ф. Кастро говорив телефоном зі своїм венесуельським колеґою Уґо Чавесом, який щодня виступає з радіопрограмою в Каракасі. В обміні привітаннями Ф. Кастро назвав президента У. Чавеса дорогим другом і сказав, що з кожним днем почувається міцнішим. Ф. Кастро не бачили на людях відтоді, як він захворів, і за його станом можна було спостерігати лише з фотографій та коротких відеозаписів на кубинському державному телебаченні. (*ББС*).

Британія та Данія виводять з Іраку частину військ

ЛОНДОН. — Британія і Данія 20 лютого оголосили про пляни скорочення своїх військ в Іраку. Прем'єр-міністер Тоні Блейр сказав, що британський контингент в південному іракському місті Басра зменшиться з понад 7 тис. до приблизно 5.5 тис. Данія залишить лише один вертолітний підрозділ з контингенту, який діє під командуванням британців біля Басри. Тоні Блейр сказав, що британська військова присутність в Іраку триватиме ще принаймні до 2008-го, оскільки там ще залишилися справи. „Ми вже передали іракській владі головну відповідальність за безпеку в аль-Мутхані та Дікарі. Тепер у Басрі у наступні кілька місяців ми віддамо більшу частину відповідальности безпосередньо іракцям. Мушу наголосити, що це не зменшить нашої боєздатности. Фактично військо буде зменшене з нині дислокованих сімох тисяч і ста вояків до приблизно п'яти тисяч і п'яти сотень". У той час як кількість американських військ зростає, може виглядати дивним, що Британія збирається скоротити свої сили. Однак, умови на півдні Іраку різняться від ситуації в Багдаді і центральній частині країни. Тут незначний рівень насильства між шиїтами і сунітами, як і активність „Аль-Кайди". Є відчуття, що патрулювання британських сил в таких містах, як Басра, виглядає провокаційним, і хоча британські сили зазнали менше втрат, ніж американці, і взагалі до них ставляться тут менш вороже, британська місія не уникнула критики з боку місцевого населення. Британці, однак, не виводять війська повністю. Вони допомагатимуть іракським силам наглядати за кордоном Іраку з Іраном. (*ББС*).

США запроваджують санкції проти білоруських урядовців

ВАШІНҐТОН. — Починаючи з 28 лютого, білоруські чиновники не зможуть проводити ділові та фінансові акції з американськими громадянами чи фірмами. Серед осіб, проти яких запроваджуються персональні санкції США, - генеральний прокурор Петро Міклашевич та міністер інформації Володимир Русакевич. Вашінґтон вважає їх відповідальними за підрив демократії у Білорусі, особливо у зв'язку з президентськими виборами у 2006 році та тиском на опозицію. Загалом, уже проти 16 білоруських чиновників запроваджені санкції США. (*Радіо „Свобода"*).

К. Райс зустрілася з Королем Йорданії

АМАН, Ліван. — Секретар Державного департаменту Кондоліза Райс зустрілася 20 лютого з Королем Йорданії Абдулою. До Аману вона прибула після переговорів з ізраїльським та палестинським провідниками у Єрусалимі. Також К. Райс того ж дня провела переговори з представниками сил безпеки Савдійської Арабії, Єгипту, Об'єднаних Арабських Еміратів і Йорданії. Ці зустрічі були скеровані на підтримку поміркованої політики палестинського Президента Махмуда Абаса та заохочення угруповання „Гамас" погодитися на міжнародні вимоги, а саме — визнання держави Ізраїль. Раніше цього місяця очолений М. Абасом рух „Фатх" та угруповання „Гамас" уклали угоду про формування уряду єдности. Утім, у документі нічого не сказано про готовність „Гамас" визнати Ізраїль, або ж засудити насильство. Саме ці дві умови США та Ізраїль називають ключовими. (*„Голос Америки"*).

Уточнення

Поквапність, з якою готувалася вістка про вихід у світ Альманаху Унсоюзу на 2007 рік, спричинила прикре перекручення імен. Правильний варіянт: Василь Білас, Дмитро Данилишин. Так і в Альманасі-2007. – **Ред.**

Подаємо прізвище автора

У 8-му числі „Свободи" (*з 23 лютого*) з технічних причин зі сторінки випало прізвище автора статті „Білорусь – то не Біла Русь". Уточнюємо навздогін: її написав Петро Часто. **Редакція**.

Росія хоче господарюватиме в Криму

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – 21 лютого у Севастополі посадник Москви Юрій Лужков урочисто відкрив російський культурно-діловий центр „Будинок Москви". Саме з цього приводу делеґація Москви на чолі з Ю. Лужковим прибула з офіційною візитою до України. Під час візити Ю. Лужков підписав протокол щодо участи Москви в розвитку туристично-відпочинкового комплексу Криму вартістю 2 млрд. дол.

Наміри Ю. Лужкова негайно схвалив Президент України Віктор Ющенко. Він висловив сподівання, що в протоколі про наміри Москви відсутній політичний підтекст. Про це він заявив в етері двох кримських телеканалів, коментуючи підписаний керівництвом Криму і Ю. Лужковим протокол. Щоправда, В. Ющенко зауважив, що не встиг ознайомитися з протоколом, але голова Верховної Ради Криму Анатолій Гриценко сказав йому, що стосовно цього документу є позитивний висновок Міністерства закордонних справ України. „Підкреслюю, щоб там не було жодного політичного підтексту", – повторив В. Ющенко.

Після підписання протоколу Ю. Лужков повідомив, що Москва готова інвестувати 1,5-2 млрд. дол. для будівництва в Криму готелів, гольф-полів, футбольних полів та ін. Все це потрібно, щоб „більше москвичів" могли знайти в Криму те, в чому вони „мають потребу в південному кліматі".

„Будинок Москви" на площі Нахімова в Севастополі. Фото УНІАН

22 лютого УНІАН повідомив, що українська сторона розцінює висловлювання Ю. Лужкова в Севастополі як крок, спрямований на нагнітання напружености в суспільстві, підрив добросусідських взаємин і стратегічного партнерства між Україною та Росією. Саме про це йдеться у коментарі прес-служби Міністерства закордонних справ України, переданому УНІАН.

Як нагадує прес-служба, 21 лютого у Севастополі Ю. Лужков дозволив собі публічно поставити під сумнів статус Кримського півострова у складі України. Особливе занепокоєння в МЗС викликають його публічні заклики до громадян України брати участь у масових акціях, які носять політичний характер, що є прямим втручанням у внутрішні справи сусідньої держави. Заяви російського реґіонального діяча не можна кваліфікувати інакше, як сплановану акцію, що спрямована на підрив позитивних процесів. Ю.Лужков оголосив, що Росія не має намірів виконувати свої міжнародні зобов'язання, зафіксовані, зокрема, у базових угодах щодо тимчасового перебування Чорноморської фльоти Російської Федерації на території України, наголошується у коментарі. МЗС України висловлює сподівання, що такі дії згаданого посадовця отримають відповідну оцінку з боку російської влади, про що буде поінформовано українську сторону.

Зі свого боку, українська сторона залишає за собою право вдатися до відповідних заходів, керуючись положеннями чинного законодавства, яке передбачає прийняття рішень з метою запобігти створенню чужоземними громадянами передумов для скоєння протиправних проявів, пов'язаних з посяганням на територіяльну цілісність та недоторканість України, наголошується у коментарі МЗС.

Про які заяви Ю. Лужкова йшлося? Він подякував кримчанам за протидію проведенню минулого літа міжнародного військового навчання „Сі бриз-2006"-НАТО „поблизу рубежів Російської Федерації" і назвав цю акцію „подвигом".

У Симферополі мала відбутися зустріч Ю. Лужкова з журналістами, перед якою їм запропонували повідомити, про що вони запитуватимуть посадника Москви.

Ю. Лужков в Криму закликає населення до антиукраїнських дій. Фото УНІАН

Журналісти сказали, що хотіли б почути його думку щодо заяви народного депутата з фракції „Нашої України" Лілії Григорович, яка назвала Ю. Лужкова „динозавром". У відповідь їм сказали, що можна подати тільки два-три запитання. Кримські журналісти висловили обурення і вирішили, що тепер принципово поставлять питання з приводу „динозаврів". Голова Комітету з питань свободи преси в Криму, журналіст Володимир Притула заявив, що „тут нахабно звучали вимоги – ставити чи не ставити питання, причому питання зовсім не принципові".

Що ж саме сказала Л. Григорович? Вона заявила, що „Наша Україна" закликає посадника Москви відмовитись від антиукраїнських висловлювань під час його поїздки до Криму. Л. Григорович сказала: „Мезозойська ера птеродактилів Лужкових, таких динозаврів, іде. Хоча ці динозаври досі не усвідомили, що є український народ і суверенна держава України".

Л. Хм.

В Росії рабство триває...

Левко Хмельковський

В цьому огляді йдеться не про символічну залежність країни, народу чи особи від якогось політичного чи матеріяльного чинника, а про звичайнісіньке рабство, відоме ще з часів Римської імперії, коли людину, позбавлену волі, змушують до дармової праці чи певного служіння для іншого. Останнім часом численні прояви такого рабства виявлені в Росії. Вже відбулося кілька судових процесів за кримінальними справами військових старшин, які продавали рядових вояків у рабство місцевим підприємцям, і ті змушували їх до важкої праці, утримували в жахливих побутових умовах.

Щойно в місті Читі закінчився такий процес з приводу вояка-українця Андрія Руденка, якого командир полку полковник Н. Назаров продав у рабство підприємцеві за 65 тисяч рублів. Андрій виріс в родині Олени і Володимира Руденків в селищі Хурба біля далекосхідного міста Комсомольська-на-Амурі, до війська був покликаний в місто Хабаровськ, де став водієм авта одного з генералів. Головним обов'язком водія було возити дружину генерала на базар і до крамниць, носити за нею її закупи. Коли А. Руденко сказав генералові, що він не для цього покликаний до війська, той відіслав неслуха до селища Кадали біля Чити, де вояк був призначений водієм бульдозера, не маючи документу на управління цим механізмом. Отож з тим бульдозером А. Руденко був проданий підприємцеві, у якого працював з ранку до ночі на викопуванні з землі старих труб. Жив у польовому вагончику. Слідство не могло встановити, що сталося з А. Руденком, але його виявили у місці праці з важкими ушкодженнями, відтяли йому ногу, він також втратив око, зазнав інших травм. Н. Назаров негайно оголосив, що вояк втік з місця служби, але правозахисні організації стали на захист А. Руденка і довели справу до військового суду. Вирок був на диво м'яким: полковник засуджений до року ув'язнення умовно, з забороною займати державні посади на 4 роки, також має сплатити незначну грошову кару. Про це вирок повідомили численні засоби масової інформації.

У цьому випадку йшлося про громадянина Росії українського походження, але російські аґенти шукають майбутніх рабів і безпосередньо в Україні. У Харківській області в січні ц. р., повідомила УНІАН, виявлено злочинців, які викрадали дівчат і продавали їх в сексуальне рабство до Росії. Тривогу підняли батьки 20-річної дівчини, студентки одного з харківських інститутів, яка зникла у серпні минулого року. З'ясувалося, що її вистежив зловмисник, викрав і утримував у пивниці приватного будинку, готуючи до продажу в Москву. Працівники міліції за цією справою виявили групу злочинців з Росії, котрі за участи кількох мешканців України викрали за два роки понад 10 дівчат і продали їх в Росію. Вісім з них уже повернуто додому. У Москві привезених з України дівчат зачиняли, забирали документи, а потом погрозами фізичної розправи змушували до проституції.

Газета „Діловий тиждень" 24 січня подала розповідь про селянина з Тростянецького району на Вінничині, який два місяці пішки повертався з рабської праці на плянтаціях цукрових буряків в Росії. Його намовив чоловік, який у селах цього та Крижопільського районів аґітував людей їхати до Курської області на прополювання цукрових буряків, з оплатою 200 дол. на місяць. Намовлені впродовж двох місяців пололи буряки без жодної платні, маючи норму по 4 гектари на місяць. Жили по 20 осіб в невеликій кімнаті, працювали від 5-ої ранку до 9-ої вечора. Документів їм не віддавали... Їсти давали тільки вранці. Коли вони почали вимагати грошей, їх били аж до каліцтва. Коли один з рабів втік (той, що йшов пішки), дістався додому і підняв тривогу, рабів визволили, але вони досі не мають спокою, бо їм погрожують спалити хати за непокору.

В самій Росії рабство набирає найжорстокіших проявів. Газета „Арґументи і факти" в статті „Раби XXI століття" розповіла про випадки, коли людей навмисне калічать, щоб перетворити їх на професійних жебраків. Таке сталося з Кирилом А. з Волгограду, який позичив у бандитів грошей і не спромігся своєчасно віддати. Йому відрізали ноги, одягнули у військовий однострій і посадили на візочку з табличкою „Допоможіть інвалідові чеченської війни". Усі пожертви рабовласники забирали. П'ятеро таких інвалідів мешкало у них в одній кімнатці. Родичі розшукали Кирила на одній з московських вулиць.

Сашка викрали в Рязані біля крамниці ще немовлям, коли його мама зайшла за хлібом. Спершу його прив'язували до жінки, яка носила його в поїздах і просила грошей на ліки. Коли хлопчик підріс, йому відрізали руки вище ліктів і звеліли на вулицях просити милостиню.

Часопис розповідає, що кожний з таких калік має обов'язкову норму „відробітку", за невиконан-

(Закінчення на стор. 15)

ЦИТАТА ТИЖНЯ

„Одним з апологетів створення системи кучмізму і існування його був той самий Ющенко, який формував, який брав в цьому активну участь".

Тарас Чорновіл
(Радіо „Свобода")
24 лютого 2007 р.

Знецінене слово

Було б добре, якби тільки одне. Зі знецінених в сьогоднішньому світі слів можна б скласти цілий словник. Одне з них - слово „еліта". Точніше – політична еліта. І зовсім не тішить, що вона тепер скрізь більш-менш така, ледве не в кожній країні – спритна в досягненні приватних інтересів, влади, популярности, не обтяжена жодними моральними принципами і зобов'язаннями, роз'єднана і розсварена, зрадлива і продажна. Нас турбує і болить передусім стан політичної еліти України, бо він свідчить, що з усім суспільством діється щось зле. Бо коли нагорі, там, де голова й очі суспільства, опиняються люди неморальні, неправдиві, байдужі до свого народу, то й внизу, в самих основах буття годі очікувати ладу.

Вислів „українська політична еліта" не викликає позитивних емоцій, тому що найперше і найпряміше асоціюється з парляментом. Його депутати, надійно захищені статусом недоторканости, вже стільки разів демонстрували бридку взаємну гризню, дурне честолюбство і владолюбство, примітивну захланність, випереджування один одного в цинічній гонитві за багатством, в матеріяльних розкошах, що громадяни країни платять цій пихатій публіці її ж монетою – збайдужінням та іґноруванням. Справді, тяжко уявити теперішнього депутата Верховної Ради людиною правдомовною, самовідданою, жертовною, а вже тим більше – героїчною, пасіонарною особистістю. Якщо ж шукати узагальнюючий образ сьогоднішнього українського чоловіка-політика, то, мабуть, точніше, ніж Ліна Костенко, сказати неможливо: „Українські чоловіки можуть хапатися лише за серце чи за матню, але ніколи – за зброю".

Тим часом проблем – політичних, соціяльних, моральних – у світі, зокрема й в українському, більшає, ґльобалізаційні процеси в економіці болюче заторкують всі інші сфери життя, в тому числі культурну, духовну, величезною мірою загрожуючи прадавнім національним традиціям і цінностям. А саме вірність традиціям дає силу встояти твердо на ногах перед вітрами нових світових тенденцій, засвоювати з них тільки те, що не суперечить історичному досвідові народу, народній душі. У випадку України це особливо важливо, бо насильно загальмована совєтською імперію в своєму природному розвиткові, вона ще й сьогодні далеко не в повному обсязі здійснила завдання національного відродження. Тому потрібна не просто еліта, – потрібна, як каже в одному з останніх його інтерв'ю академік Іван Дзюба, „духовна аристократія". Але тут можна посперечатися: Україна, як і кожна інша країна, не бідна на духовну аристократію – на освічених, глибоко порядних, шляхетних, самодисциплінованих, відповідальних людей, котрі працюють в різних галузях суспільного життя. Проблема в іншому: як цю високу людську якість перемістити на ті політичні верхи, звідки здійснюється вирішальний вплив на суспільство і його розвиток? В який спосіб це можна зробити? На вибори, що стали ганебним торгом, на якому продаються і купуються депутатські місця в партійних списках, надії мало. Надія, мабуть, лише на одне: що нові покоління українців в незалежній Україні нагромадять таку моральну й інтелектуальну силу, котра врешті-решт створить критичну масу, спроможну змінити ситауцію, повернути суспільство в бік оздоровлення. А відтак очиститься дискредитоване слово „еліта", стане означати щось таке, що мала на увазі Леся Українка:

„...Глянь, всі ми – закуті в залізо борці,
Або посивілі в науках ченці,
Ми світочі свого народу.
За нами спокійно жили орачі,
Бо ми боронили і вдень і вночі
Плоху гречкосійську породу...".

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00 на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

50 РОКІВ ТОМУ „СВОБОДА" ПИСАЛА

„Мені тринадцятий минало"...

9 березня 1957 року

Не можу того сказати, щоб мені подобались творчі методи деяких дитячих авторів, які пишуть про молодого Шевченка, зокрема коли йому „тринадцятий минало", або й ще перед тим...

Занадто вже той Тарасик виходить (у їхніх творах) кволий, нещасний, заголюканий. Всі його б'ють, сироту безталанного: мачуха б'є, солдат, що стоїть в неї на квартирах, поре без милосердя, дяк-п'яниця поре, дядько Павло поре, в конюшні в пана Енґельгарда – б'ють, неначе в сніп соломи. А той, бідолашка, тільки й діло, що сидить у бур'яні та й плаче.

Біографічні факти, – скажете... Факти – фактами, але ж у декого з товаришів пера бачиться тенденцію ці сумні факти „згущувати", підливати додатковою порцією сліз.

А втім, знаємо з біографії, малий Тарасик не був такий тонька і плаксій, як декому здавалося б. „Не зносив ні приневолювання, ні тим більше насильства" – пише про нього проф. Павло Зайцев. Знаємо-читаємо, що малий Тарасик збунтував був раз цілу школу проти дяка Богорського і „... без жалю обнаживши задняя свого наставника і добродія, всипав йому добру порцію безрезової каші, помстившися досхочу". (З „Щоденника").

Вже тоді, в малолітньому стані, наш геній старався заслужити собі на ім'я поета-революціонера, хоч, безумовно, в нинішніх часах, в Америці, його десператський вчинок зарахували б до „джувеніл делінквенсі".

Пригадую собі, що в днях мого дитинства, Видавництво „Світ Дитини" у Львові випустило було п'єску для дітей на цю тему, під заг. „Тарас у дяка". В школі ім. Бориса Грінченка при Городецькій вулиці ставили її майже щороку, з нагоди Шевченкових Роковин. Клопіт був лише в тому, що всі хлопці рвалися грати ролю Тараса, а ніхто не хотів бути тим спацифікованим дяком-вчителем...

Гадаю, що не зашкодило б відсвіжити виставу тієї п'єси і тут, показати нашим дітям малого Тараса і з того, бойового боку, не лише плаксиво-стражданого. Кожний, хто має до діла з вихованням української дітвори на цій вільній землі, знає дуже добре, як ці діточки не люблять такого героя, якого вічно б'ють!

Один з викладачів на Курсах українознавства розповідав мені з хвилюванням, як його малі слухачі страшно переживають наші історичні невдачі, як гризуть собі п'ястучки до болю, коли їм розказувати, наприклад, про трагедію Крут чи Базару. І, знову ж, якими радісними вогнями, якою гордістю іскряться їхні очі, коли читаєте їм лекцію про козацькі перемоги під Жовтими Водами, чи під Корсунем, про бій під Батогом!

Я не кажу, що для їхнього вдоволення треба наново писати історію України, але, бодай, трохи світліше її толкувати...

Ікер

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Доброї долі і чистого співу обидвом „Думкам"!

В 1992 році, після концертних подорожей хору „Думка" з Ню-Йорку в Україну, ми спровадили Українську капелю „Думка" з Києва до Америки. Український хор „Думка" з Ню-Йорку мав честь виступати з концертами з київською „Думкою" в Києві спільно, на одній сцені, при заповненій залі. Після успішного концерту київська „Думка", наша посестра, запросила нас на гостину до їхнього будинку в Києві. На гостині хористи двох „Думок" запізнались ближче, подружили, зав'язалась щира і сердечна приязнь. На щедрій гостині в Києві ми, хористи, забавлялись, жартували і співали, ой співали... у приміщенні стіни тремтіли!

По приїзді київської „Думки" до Ню-Йорку ми, хористи „Думки" з Ню-Йорку, радісно зустріли наших друзів на летовищі Кенеді. Наша спільна перша проба двох хорів відбулась на Союзівці, за шляхетною згодою і допомогою Українського Народного Союзу. Ця проба на Союзівці ще більше зріднила нас. З концертами ми спільно виступали в кількох залях. Після цього київська „Думка" виступала по Америці в містах, де проживали українці.

Нещодавно я, переглядаючи інтернетну сторінку газети „День„ з Києва, натрапив на статтю про маєстра Євгена Савчука, дириґента київської „Думки". Й одразу у пам'яті ожили наші спільні концерти в Києві і в Америці.

Є. Савчук керує хоровою капелею „Думка" вже 23 роки. Цей хор в минулі роки очолювали дириґенти Городовенко, Вериківський, Сорока, Муравський та інші. Є. Савчук поставив „Думку" на високий мистецький рівень, таких хорів в цілій Европі мало. В репертуарі київської „Думки" – 9-та симфонія Бетговена, „Реквієм" Верді, „Пори року" Гайдна, „Реквієм" Шнітке, „ Credo" Пендерецького. Майже всі світові мистецькі твори для хору з оркестрою – від Баха, Вівальді, Моцарта, Бетговена, Брамса до Малера, Рахманінова, Стравінського. З українських композиторів – „Б'ють пороги" Лисенка, „Кавказ" Людкевича, „Думи мої" Сильвестрова та багато інших.

Едвард Кухар,
Ґовел, Н. Дж.

Вияв щирого зацікавлення

Інститут історії України НАН України висловлює щиру вдячність Комітетові допомоги Україні і його голові Романові Ричкові за всебічну допомогу у наукових дослідженнях старшого наукового співробітника нашого інституту, кандидата історичних наук Юрія Савчука під час наукового відрядження до США наприкінці 2006 р.

Безкорислива фінансова підтримка науковців з України гідна високої пошани й слугує виявом непідробного патріотизму та щирого зацікавлення науковим зростанням своєї історичної Батьківщини.

З глибокою повагою

В. Смолій,
директор Інституту історії України НАН України,
Київ

Відповідь на запити до РОДУ УККА

У 1990-их роках зусилля Ради оборони і допомоги українцям (РОДУ УККА) були спрямовані до України. За сім років було вислано 44 великих контейнери з одягом, харчами і медичним приладдям до України та три – до Казахстану. Тепер РОДУ більше зосереджується на допомозі Казахстанові, де карались і помирали мільйони українців. Більше мільйона з них залишилось живими і оселилися в цій країні.

Що вже зроблено в Казахстані? Збудовано пам'ятники жертвам таборів в Спаську, Кінґірі, в селі Долинка, де спочиває о. Зарицький, якого Папа Іван Павло II проголосив Блаженним. За щедрі пожертви збудовано церкви для 40-тисячної громади в Павлодарі, для 90-тисячної громади в Караґанді. На пожертву з заповіту Ярослава та Іванни Парахоняків збудовано школу в Караґанді. Будується церква в Сатпаєві для колишніх в'язнів та їх родин, які пережили траґічні дні в Кінґірі. За пожертви, що були призначені для самітніх убогих людей до цього часу уділено 56 пенсій по 100 дол. річно. Оплачено для ста родин однорічну передплату газети „Українські новини". Допомогу надано школам українознавства, хорам та молодіжним організаціям. Минулого року Головна управа ОУН-УПА в Америці надала допомогу по 200 дол. для колишніх вояків ОУН-УПА. На прохання шкільної молоді, яка хоче створити свою капелю бандуристів, щедро пожертвували по одній бандурі подружжя Ференцевичів, Васькових, Ґноїв та Лобурів.

Пишуть українці з Казахстану: *„Висловлюємо щиру подяку за вашу безцінну пам'ять про нас, ветеранів ОУН-УПА, за Вашу моральну й матеріяльну підтримку. Ми свідомо вибрали свою долю й готові повторити усе, коли того потребує від нас Україна. За дорученням ветеранів ОУН-УПА – Богдан Караван".*

„Дуже дякую за Вашу допомогу, яка прийшла у мою велику скруту. Я оплатила житлову обслугу і купила ліки. Мені 86 років, трясуться руки, не бачу, але через скло читаю нашу газету. Ще раз дякую, живіть довго і без болів і нужди. Тетяна Волошина".

За час наших зв'язків з казахстанською громадою, завдяки о. мітратові В. Говері, адвокатові М. Парипсі та редакторові Т. Чернезі, вже організовано 15 українських громад, три недільні школи, одну гімназію, світські хори, активізовано молодь в спортових дружинах, які все здобувають в змаганнях перші місця. Ще раз дякуємо і далі просимо бажаючих допомагати українцям в Казахстані. Чеки просимо писати на „UCCA- CAU" і висилати на адресу: 203 Second Ave., New York, NY 10003. Прошу зазначити, якщо це призначено на якусь ціль.

Докладніші інформації можна одержати електронною поштою: j.burtyk@worldnet.att.net або телефоном (973) 779- 4063.

Іван Буртик,
голова РОДУ УККА,
Кліфтон, Н. Дж.

Надто довгий шлях обрав д-р О. Мороз

У „Свободі", ч. 3, з побачила статтю „В Дніпропетровську засновано футурологічне товариство". Є й фотознімок, на якому – люди з міської громадської організації „Дніпропетровський общинний фонд". До складу організації входять науковці з гірничого університету. Вже років зо три я шукаю ту організацію за адресами з довідника „Громадські ініціятиви в Дніпропетровському реґіоні", виданому за підтримки Канадського фонду співробітництва в 2005 році, але знайти не можу. У „Свободі" знайшла. Пригадала, що науковця Ігоря Шпірку я бачила в 2004 році на методологічному семінарі „Реґуляторна політика, нові можливості".

На семінарі були гості з Канади. За тиждень до цього семінару Академія державного управління теж провела семінар, на який було запрошено 28 осіб. На семінарі у молодих науковців запитали: „Що потрібно, щоб поліпшився економічний стан держави?". Відповідь: національну ідею! А що потрібно, щоб Україна мала авторитет в світі? Відповідь: національну ідею!

Бачите, як поважають національну ідею. Невідомо тільки, ідею якої нації, бо жоден із 28 осіб не розмовляв українською мовою. Дивлюсь на світлину в „Свободі" другий зліва – міський голова. Він говорить російською мовою, хоча знає українську.

Якщо футуристи написали листа в „Свободу" українською мовою, значить науковці добре нею володіють, а на семінарах чомусь послуговуються тільки російською. Хто не знає мови, має змогу вивчити її, адже всі вищі навчальні заклади мають катедри української мови та літератури. Потребу в українстві треба вкладати в підсвідомість наших людей, чим і займається наша громадська організація – обласне відділення міжнародної організації „Жіноча громада".

Автор статті про футурологічне товариство д-р Осип Мороз пише, що його студенти в основу поважних наукових досліджень кладуть пошук ідеї, котра згуртувала б націю. Таких поважних наукових досліджень за 15 років маємо немало. А от української мови серед цих пошукувачів щось не чути. На тлі „общепонятного язика" вискочать „як Пилип з конопель" з вигуком: „Національна ідея!", та й більше нічого.

Якби я мала можливість зустріти в Дніпропетровську д-ра О. Мороза, якого цікавлять ідеї, котрі б згуртували націю, я б запросила його в мій Центр української культури, щоб він побачив своїми очима і попробував своїми руками національну ідею. Дуже довгий шлях вибрав д-р О. Мороз до національної ідеї. Він хоче спочатку розробити основу проблеми, а на ній уже будувати пошук. Національна ідея – це категорія, притаманна кожному українцеві. За нею ми розпізнаємо один одного в світі. За нею ми налагоджуємо зв'язки між собою.

Національна ідея – це невід'ємна якість українця. Її не можна вкоренити в неукраїнця ніякими поважними науковими дослідженнями, можна тільки притлумити, пригнітити російською мовою, російською окупацією. Хто хоче займатися національною ідеєю, в першу чергу повинен говорити українською мовою. Мова дає певні чуттєві параметри, що викликаються мелодією мови, її вібрацією. Якщо в російському етері вигукувати – „національна ідея", то справжній українець такого не сприйме.

Клавдія Мірецька,
Дніпропетровськ

Мої добродійники з Канади

Якось у „Літературній Україні" я прочитала плаксивий лист однієї канадської іміґрантки з „четвертої хвилі". Вона скаржилася, що українські організації Америки відмовили їй в облаштуванні.

Я маю іншу думку. Хоч мої батьки мали дуже обмежені статки, я нічого ні в кого ніколи не просила. Ще школяркою п'ятої кляси випадково розговорилася біля могили Шевченка з сивочолим літнім українцем з Отави. Довідалася, що Анатолій Криворучко народився на Волині, ще хлопчиком скуштував нелегкого еміґрантського хліба. Дружина його, Леся, родом із Закарпаття.

Добродій Анатолій поцікавився моїми уподобаннями. Коли почув, що я хочу стати вчителькою англійської мови, записав мою адресу. Невдовзі я одержала від А. Криворучка англійсько-українські словники, книги англійською мовою, одяг. Завдяки матеріяльній допомозі доброчинця я мала змогу користуватися послугами кваліфікованого репетитора, потім успішно склала іспит до Київського національного університету лінґвістики. Добродійник систематично надсилає мені кошти для навчання. Згодом я довідалася, що він опікується ще однією студенткою, з Луцького університету – нещодавно вона отримала диплом юриста.

Подружжя Криворучків має сина Марка (науковець-біолог), невістку, четверо онуків. Старшенька, семирічна Калина (яке гарне українське ім'я), чудово говорить, пише і співає українською мовою, меншенькі теж вивчають мову своїх предків.

Коли я отримаю диплом, то працюватиму вчителькою англійської мови. За те я сердечно дякую своїм дарувальникам Криворучкам з Отави, які, спасибі їм, надсилають мені й також надзвичайно інформативну, пізнавальну, змістовну газету „Свобода".

Ярослава Литовченко,
Київ

SUMMER CAMPS AT SOYUZIVKA!

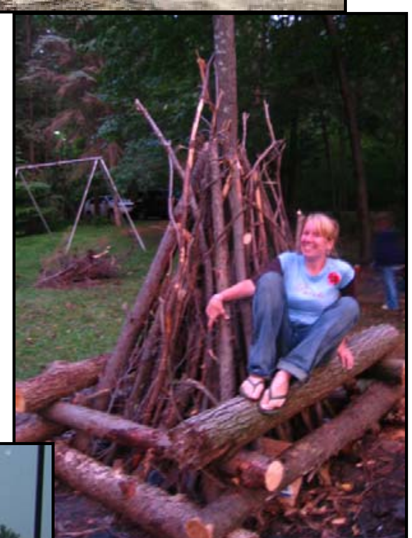
TENNIS CAMP
AGES 10-18

Intensive two weeks instruction and competitive play directed by George Sawchak. Limited to 45 participants.
Weeks: June 24– July 6, 2007
$540 UNA Members
$590 Non UNA Members
+ $130 Instructors Fee/per Student

EXPLORATION DAY CAMP AGES 7-10

Six hours of fun-filled activities in this day camp, which focuses on the outdoors.
Session 1: June 25– June 29, 2007
Session 2: July 2– July 6, 2007
$100/per week or $25/per day

PLAST CAMP-TABIR PTASHAT

A Plast day camp held at Soyuzivka. Please contact Plast for registration & Soyuzivka for room bookings.
Session 1: June 24– July 1, 2007
Session 2: July 1– July 8, 2007

UKRAINIAN HERITAGE DAY CAMP
AGES 4-7

Formerly known as Chemney Camp, this day camp exposes kids to their Ukrainian heritage through daily activities such as dance, song, crafts and games.
Price includes tee-shirt and daily lunch.
Session 1: July 15– July 20, 2007
Session 2: July 22– July 27, 2007
$150 Per Camper
$190 if not an overnight guest

A $75 deposit is required to register a child into camp (For Sitch camp- register directly with Sitch Sports School. For Plast camp– register directly with Plast) For more information & for camp applications call: (845) 626-5641 or check out our website at: www.Soyuzivka.com

DISCOVERY CAMP
AGES 8-15

Calling all nature lovers for this sleepover camp filled with hiking, swimming, scuba, organized sports, & bonfires .
Week: July 15– July 21, 2007
$400 UNA Members
$450 Non UNA Members

SCUBA DIVING COURSE
AGES 12-ADULTS

One week course will complete academic, confined water and open water requirements for PADI open water certification. Classes given by George Hanushevsky, scuba-diver instructor.
Pre registration is required.
Week 1 : July 15– July 21, 2007
Week 2 : July 22– July 28, 2007
$400 for Course
$120 Deposit Required
All fees payable to George Hanushevsky

UKRAINIAN "SITCH" SPORTS CAMP
AGES 6-18

This is the 38th Annual Ukrainian "SITCH" Sports Camp run by the Ukrainian Sitch Sports School. This camp will focus on soccer and tennis & is perfect for any sports enthusiast. Registration for this camp is done directly by contacting Marika Bokalo at (908) 851-0617.
Session 1: July 22– July 28, 2007
Session 2: July 29– August 4, 2007
$350 Per Camper
$150 for Day Campers

TRADITIONAL UKRAINIAN FOLK DANCE CAMP
AGES 8-16

Directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych (daughter of Roma Pryma Bohachevsky). Expert instruction for beginning, intermediate and advanced dancers. The camps will end with a grand recital which is always a summer highlight!
Session 1: July 22– August 4, 2007
Session 2: August 5– 18, 2007
$610- UNA Members
$660- Non UNA Members
+$300 Instructors Fee /Student

Soyuzivka
for all seasons

UNA Estate Soyuzivka • POBox 529 • 216 Foordmore Road • Kerhonkson, NY 12446 • (845) 626-5641
www.Soyuzivka.com

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Сумівський баль дебютанток представив 16 юначок

Сумівські дебютантки. Фото: Андрій Вовк

Коломийка.

Дебютантки танцюють з ескортами.

НЮ-ЙОРК. – В суботу, 10 лютого, в залі „Весчестер Маріот готель" Крайова управа Спілки української молоді Америки влаштувала 43-ий баль дебютанток, на якому представила 16 юначок – з надією, що вони, як свідомі українки, виховані в СУМ-і, виконуватимуть відповідальні і провідні функції в українському суспільстві.

Голова оргкомітету Євгенія Кузьмович-Блага відкрила баль і представила Владику УКЦ Павла Хомницького, голову Крайової управи СУМ Богдана Гаргая, привітала усіх гостей та передала дальше ведення Марті Бойко і Павлові Фігольові. Владика Павло Хомницький висловив теплі побажання дебютанткам і перевів молитву. Богдан Гаргай теж привітав усіх присутніх.

Під радісні оплески були представлені дебютантки з ескортами та батьками. Молоді пари стали до прикрашеного танцювального входу, який приготував молодий хореограф з сумівських танцювальних ансамблів в Йонкерсі – Гриць Момот.

В складі дебютанток були: з осередку Йонкерсу -Тетяна-Ярослава Палилик з ескортом Адамом Климком, Лариса- Ніна Филевич з ескортом Андрієм Кобилецьким, Лариса-Дженіфер Гойдич з ескортом Петром Колінським, Христя-Соня Терлецька з ескортом Михайлом Бибельом, Юліяна-Дарія Горбачевська з ескортом Романом Палиликом, Стефанія-Христина Дібрин з ескортом Андрієм Кузьмяком, з осередку Пасейку – Надя-Катерина Ленів з ескортом Юрієм Симчиком, Катя Лашин з ескортом Марком Лещишаком, Моніка Капітула з ескортом Михайлом Порадою, Олеся Атаманчук з ескортом Петром Цапаром, з осередку Ню-Йорку – Маріянна-Тереса Заяць з ескортом Михайлом Науменком, Наталя Сурмачевська з ескортом Богданом Вітенком, Христина-Вікторія Мельник з ескортом Стефаном Добощаком, з осередку Гартфорду – Христина-Марія Уздейчук з ескортом Грицем Савчуком, Юля-Емілія Добощак з ескортом Адамом Гойдичом, а також Адріана-Стазія Лі Гресі з ескортом Миколою Періхом. Христина-Марія Уздейчук виголосила „Приречення дебютанток СУМ".

Дебютантки представили свої мрії на майбутнє: Тетяна Палилик

(Закінчення на стор. 21)

Канадське товариство приятелів України відкрило 14-ту бібліотеку

Гості з Канади Марія Фішер-Слиж, Ольга та Іван Кузики серед запорізьких бібліотекарів.

ЗАПОРІЖЖЯ. – Канадське товариство приятелів України допомагає у національному відродженні України. Цій меті служить створення Канадсько-українських бібліотечних центрів. В минулому році, 16 серпня, на відкриття вже 14-го центру в обласній науковій бібліотеці зібралися студенти, журналісти, бібліотекарі у залі, гарно прибраній українськими рушниками роботи майстрині Валентини Харлової. Церемонію відкриття нового центру вела директор бібліотеки Інна Степаненко. Гостей вітала хлібом-сіллю Валентина Харлова. Промовляли Микола Фролов – з обласної державної адміністрації, Інна Церковна – представник Посольства Канади в Україні та інші. Іван Кузик, голова бібліотечного центру при Канадському товаристві приятелів України, сказав: „Ми привезли 18, 500 книжок і журналів, що вийшли друком у діяспорі. Це дарунок нашим братам і сестрам в Україні. У них є те, що замовчувалося довгі десятиліття. Такі центри ми відкрили у Луганську, Донецьку, Харкові, Одесі, Симферополі, Севастополі, Сумах, Чернігові, Черкасах, Полтаві, Маріюполі, Дніпропетровську, Херсоні. Я сам народився в Канаді, але пишаюся тим, що є українцем".

Марія Фішер-Слиж звернулася до українців Запоріжжя з проханням говорити українською мовою вдома і в праці. І. Кузик, М. Фішер-Слиж і М. Фролов перерізали стрічку і відкрили центр. У культурній програмі виступила бандуристка, солістка обласної філармонії О. Беженар. Працівники бібліотеки Галина Тимочко і Наталя Купреєва приготували книжково-ілюстративну виставку „Ми українці".

Українці з Торонто відвідали острів Хортицю – осідок Запорізької Січі, оглянули історичний і краєзнавчий музеї.

Відкриття Канадсько-українських бібліотечних центрів є вислідом праці членів бібліотечного комітету, якими є І. Кузик, Степан Горлач, Ярослав Семчишин, Микола Колодка, Олександер Дольницький. Вони цілий рік збирали книги і журнали, сортували, пакували і висилали до Запоріжжя. Канадське товариство приятелів України вдячне фірмі „Міст" та її президентові Ростиславові Кисілеві за безкоштовне надання приміщення для пакування і висилання книжок в Україну, спонзорам висилання д-рові М. Фішер-Слиж і Кредитовій спілці „Будучність".

Марія Фішер-Слиж

На древній Хортиці.

Нове призначення для Єпископа Паїсія

Читачам, котрі слідкують за життям і розвитком українських православних громад у США, зокрема тих, що належать до Української Православної Церкви Київського патріярхату, буде цікаво довідатися, що Патріярх Філарет своїм указом, згідно з рішенням Священного Синоду УПЦ КП, призначив Єпископа Паїсія Єпископом Бориспільським і керуючим Вікаріятом УПЦ Київського патріярхату в США та Канаді.

Паїсій (в миру – Олександер Дмоховський), Єпископ Одеський і Балтський, народився 4 квітня 1966 р. в Дніпропетровську, в родині службовців. З 1987 р. – послушник у Свято-Даниловому монастирі в Москві, у 1989 р. рукоположений в сан єродиякона, в 1992 р. закінчив Московську духовну семінарію. Служив у Москві, відтак у парафіях РПЦ в Криму. В 2001 р. вступає до кліру УПЦ Київського патріярхату, того ж року Патріярх Філарет підносить його до чину архимандрита, а ще через декілька місяців у Володимирському соборі Києва відбулася його хіротонія на Єпископа Одеського та Балтського.

Протоєрей **Богдан Згоба,**
секретар Вікаріяту УПЦ КП в США і Канаді

У 2006 році інвестиції в Україну надійшли з 119 країн світу

Посольство України в США надіслало до „Свободи" зведення Державного комітету статистики України „Інвестиції зовнішньоекономічної діяльности у 2006 році", виклад якого подаємо нижче.

У 2006 році закордонні інвестори вклали в економіку України 4,580,5 млн. дол. прямих інвестицій. В цій сумі інвестиції з країн становлять лише 4,4 відс. Обсяг приросту чужоземного капіталу за 2006 рік є одним з найбільших за всі роки інвестування. Інвестиції надійшли з 119 країн світу. Найбільше у 2006 році зріс капітал, вкладений з Кіпру, Франції, Голяндії, Великої Британії, Угорщини, Австрії, Російської Федерації, Польщі, Німеччини, Аруби, Вірґінських островів Британії, Греції. Значний приріст чужоземного капіталу спостерігався на підприємствах, що здійснюють фінансову діяльність, операції з нерухомим майном, оренду, на підприємствах промисловости – добувної та переробної. Серед галузей переробної промисловости найбільше зросли обсяги чужоземних інвестицій у виробництво неметалевої мінеральної продукції, металурґійне виробництво, машинобудування, виробництво харчових продуктів, напоїв та тютюнових виробів, у хемічну та нафтохемічну промисловість.

Загальний обсяг прямих чужоземних інвестицій складає 454,6 дол. на одну особу.

Про наявність прямих чужоземних інвестицій звітувало 12,8 тис. підприємств України. Серед реґіонів провідні місця за обсягами інвестицій займають Київ 26,1 відс. обсягу вкладеного чужоземного капіталу), області – Дніпропетровська (11,0 відс.), Харківська – (4,8 відс.), Київська (4,2 відс.), Донецька (4 відс.) та Одеська (3,3 відс.).

Сума кредитів та позик, отриманих підприємствами України від прямих інвесторів, на 1 січня 2007 р. становила 1,964,6 млн. дол. Найбільше їх надійшло з Голяндії, Німеччини, Кіпру, США, Російської Федерації, Польщі, Великої Британії, Австрії та Франції.

У 2006 році з України в економіку інших країн світу спрямовано 16,2 млн. дол. прямих інвестицій. Інвестування здійснювалось переважно у вигляді грошових внесків (92,7 відс.) та внесків у вигляді рухомого і нерухомого майна (6,6 відс.). В обсязі інвестицій з України в економіку країн світу на 1 січня 2007 р. країни СНД посідають 46,3 відс. загального обсягу. Значні обсяги капіталу спрямовано у Російську Федерацію, Польщу, Панаму, В'єтнам, Велику Британію та Еспанію. Найбільші інвестиції в економіку країн світу здійснили підприємства областей – Харківської (29,6 відс.), Одеської (18 відс.), Дніпропетровської (10 відс.) міст Києва – (24 відс.) та Севастополя – (8,6 відс).

Проблема Чорноморської фльоти не втрачає гостроти

КИЇВ. – 8 лютого відбулися збори Київської організації ОУН (д). Гостем зборів був один з чільних керівників Спілки офіцерів України, капітан I ранґи Євген Лупаков. Оскільки на цей рік припадає п'ятнадцята річниця створення Військово-морських сил України, він, на прохання учасників зборів, розповів, чому Україна після проголошення незалежности не змогла відстояти Чорноморську фльоту.

Є. Лупаков вважає, що на початку незалежности Україна могла отримати всю Чорноморську фльоту. Підвела нерішучість Леоніда Кравчука. За словами Є. Лупакова, 3 січня 1992 р. командувач Чорноморською фльотою адмірал Касатонов дав наказ усій фльоті перейти під керівництво міністра оборони України Костянтина Морозова. Наказ було виконано, і впродовж п'яти днів - до 9 січня 1992 р. - Чорноморська фльота вже була українською. Під час наради з командувачами колишніх совєтських військових округів, що розміщувалися в Україні, Л. Кравчук запитав, хто з них готовий служити українському народові. Хто з генералів погодився, той залишився на своїй посаді, а в адмірала Касатонова під час тієї наради Кравчук „забув" спитати згоди. Того ж дня адмірал вилетів до Москви і передав фльоту під російське командування.

Л. Кравчук пізніше пояснював той свій крок тим, що Чорноморська фльота була стратегічною, і він не міг її забрати. Хоча вже через три місяці, 5 квітня 1992 р., підписує указ про створення Військово-морських сил України, на день випередивши президента Росії Бориса Єльцина. До 1998 року тривали переговори, аж поки вже Леонід Кучма не підписав угоду про фльоту з Росією. Результати тих тривалих переговорів – не на користь України. Наразі Україна має декілька бойових кораблів: „Гетьман Сагайдачний", „Славутич", „Луцьк", „Тернопіль". Ракетний крейсер „Україна" ніяк не добудують. Вже десять років тому це була стара модифікація бойового корабля, адже цьому проектові – майже 40 років. До того ж, електронне начиння цього корабля виготовляють в Росії. Підводний човен, який дістався Україні після переговорів, – теж один з найстаріших з тих, які належали Чорноморській фльоті. При переданні кораблів російські військові виводили з ладу електроніку і електромережу.

Є. Лупаков згадав, як у січні-лютому 1992 р. доводилося налагоджувати військове життя в Севастополі. Штаб частин, які перейшли на службу Україні, тоді розміщувався у приміщенні Спілки офіцерів. У цьому місті вона тоді нараховувала близько тисячі осіб, і ставлення до неї з боку проросійських командирів було ворожим. Членству СОУ загрожувало офіцерам звільненням. І все ж тоді відродили український військово-морський прапор, який майорів на щоглах човнів УНР у 1918 році. Вперше його знову підняли у 1992 році під час спуску на воду щойно збудованого корабля „Славутич". Є. Лупаков підкреслив, що керівництву України вже тепер треба розпочинати переговори про умови виведення російських військових з Криму. Росія не має своєї бази, де можна розмістити військову фльоту. Новоросійськ для цього не підходить через несприятливі погодні умови, тому Росія намагатиметься продовжити час перебування своєї фльоти в Севастополі і Криму після 2017 року.

Заторкнувши сучасну політичну ситуацію в Україні, Є. Лупаков зауважив, що патріотичним силам потрібно шукати шляхи спільної протидії антиукраїнству. Цю думку активно підтримали учасники зборів.

Прес-служба ОУН (д)

Понад тисячу книжок для Луганщини

САКРАМЕНТО, Каліф. – Відома співачка з України Аничка (Анна Чеберенчик) та художник Василь Мадзелян, виставка якого відбулася в Сакраменто минулого року, – лемки з походження, і всі кошти, отримані з концертів та виставки, пішли на книжки та підручники для українських шкіл Луганщини.

Пише Ярослав Меркел, який супроводжував Аничку в Україну: „Хочемо подякувати за щедру пожертву на проєкт „Українські книжки сиротам і школам в Луганську", а також усім тим, хто жертвував через наше товариство „Heritage Club". Ваша щедрість дала нам змогу закупити і роздати понад 1,100 україномовних книжок та підручників учням і вчителям. В Америці і Канаді ми зібрали 4,680 долярів, і всі витратили на книжки".

Ось ще листи-подяки: „Учнівський колектив, батьки, вчителі Успенської гімназії ч. 1 висловлюють щиру подяку Анні Чеберенчик за яскраву літературну творчість, розуміння проблем освіти, з надією на подальші дружні взаємини в ім'я розвитку української мови та культури на сході України".

„Від імені рухівців Луганського краю, учнів середньої школи ч. 44, школи-інтернату для глухих дітей в Луганську, середньої школи в с. Переможне, гімназії в с. Успенка та всієї Луганської лемківської громади висловлюю Вам щиру подяку за державницьку позицію щодо утвердження та розвитку українства на сході України. 23 вересня 2006 року стало святом для учнів зазначених шкіл, адже книги (словники, підручники, дидактичні матеріяли для вчителів, дитяча література, література з історії України), які було подаровано учням, стануть для них найкращою нагородою у вивченні українського слова. В кожній школі Аничку зустрічали дівчатка у вишитих вбраннях, з хлібом-сіллю. А під час урочистого вручення книг учні і вчителі часом не могли стримати сльози". Меценатство Анички від імені української діяспори в США та її пісня на святі лемківської культури „Стежками Лемківщини", яке відбулось в с. Переможне, де проживають примусово виселені етнічні українці з території Польщі, надихнули лемківську громаду на сході України згадати своє коріння. Лемки Луганщини вперше, мабуть, за всі роки життя відкрито згадали історію свого переселення. Заступник голови Луганської обласної організації НРУ Тетяна Стадник".

Оля Герасименко

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Березень 2007 р., ч. 79

Видання Фундації в 2006 році

Фундацію ім. Івана Багряного створено при кінці травня 1975 року в Торонто, Канада, на сьомому з'їзді Української Революційно-Демократичної Партії (УРДП), для допомоги визвольним процесам в Україні, підтримки партії УРДП, втримання газети „Українські вісті“ та видання книг. За 31 рік існування Фундація видано сотні книг на теми, які були невідомі або заборонені в Україні в роки комуністичного панування.

За роки незалежности України Фундація видала з своєї каси 1,100,000 дол. на видання сотень різних книг. Головним джерелом прибутків Фундації були і є пожертви колишніх членів УРДП-УДРП, ДОБРУС-у, СУЖЕРО, ОДУМ-у та членів і прихильників Фундації, прізвища яких ми постійно подаємо в наших виданнях на сторінці Фундації в „Свободі“, чи в Бюлетені Фундації, який появляється раз на три місяці й висилається членам Фундації та жертводавцям.

В 2006 році до каси надійшло 37,218 дол., а з каси видано на допомогу Україні та виданням в Україні 101,360 дол. З них 76 тис. дол. – на видання різних книг, часописам „Бористен“, „Березіль“, „Універсум“, „Кримська світлиця“ та ін. – 15,360 дол., сиротам та молоді – 5 тис. дол., Лізі українських меценатів, в якій Фундація є членом, на конкурси української мови – 5 тис. дол.

В 2006 році на кошти Фундації перевидано ряд книг Івана Багряного до 100-річчя з дня його народження та книги інших авторів на різні теми. Про деякі з них вже була згадка на сторінці Фундації в попередньому числі.

В Харкові вийшло друком друге, доповнене видання бібліографічного покажчика „Український письменник і політичний діяч Іван Багряний“, який видала Державна наукова бібліотека ім. В. Короленка (уклали Тетяна Сосновська, Валентина Ярошик та Вадим Усань).

У видавництві журналу „Бористен“, в Дніпропетровську, вийшов художньо-публіцистичний збірник „Січеславці про Багряного“, який містить багато публікацій авторів з України та окремі уривки з творів І. Багряного.

За фінансовою підтримкою Фундації Левко Хмельковський, відомий журналіст і публіцист, один з редакторів газети „Свободи“, видав у Львові книгу „Америка: українські зустрічі“, в якій розповідає про свої зустрічі із земляками в США. Ці розповіді поєднані з цікавими документальними відомостями та ілюстраціями, які розповідають про українців, їхнє життя. В книзі є й стаття про працю Фундації ім. І. Багряного впродовж всього її існування.

В 2006 році на кошти Фундації Видавничий дім „Києво-Могилянська академія“ видав третій том „Український Голокост – свідчення тих, хто пережив Голод 1933 року“, які зібрав о. Юрій Мицик, та два великі томи „З криниці літ“ (майже по тисячу сторінок) – статті, доповіді та есеї Івана Дзюби. Як відомо, він є автором відомої праці „Інтернаціоналізм чи русифікація?“, яка вийшла ще за комуністичних часів в діяспорі.

Минулого року також вийшла книга Олександра Шугая „Притча про хату або сорок святих“, коштом Фундації та ряду осіб, які склали пожертву на ту ціль й яким він дякує в книзі. Книга-роман – це спроба на соціально-психологічному рівні простежити джерела добра і зла, вірности й зради, культури й антикультури, безкомпромісности й колябораціонізму. В художню тканину твору вплітаються епічні розповіді, реальні події з життя українського села та міста, документи, назви місцевостей, де відбуваються події та історичні факти, описані молодим журналістом, який в радянській Україні скінчив школу, працював журналістом та був вояком Радянської Армії в Східній Німеччині.

Дякуємо

Від часу появи останнього числа сторінки Фундації прислали пожертви: 200 дол. – **Галина Свічковська;** 100 дол. – **Валентина Чудовська;** 80 дол. – **Любомира Мичковська** замість особистого дарунку її шваґрові Іванові Городецькому з нагоди його 80-річчя; 50 дол. – **Михайло Данчак** для вихованців Дніпропетровського дитячого будинку для дітей з вродженими вадами; 20 дол. – **Софія Барусевич;** 10 дол. – **Михайло Семенець.**

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й просить і далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати сиротам, науковим установам, школам, газетам та журналам, які роблять усе, що від них залежить, щоб Україна стала якнайшвидше українською Україною.

Фундація є членом Ліги українських меценатів, яка популяризує українську мову, щоб в усіх садочках, школах, університетах, армії та в уряді панувала українська мова – державна мова України.

В Фундації можна придбати такі книги: **„Грай, моя бандуро“** – 15 дол., **„Життєва мудрість в творах Багряного“** – 12 дол., „Листування Багряного“ в двох великих томах – 50 дол., **„Публіцистика“** – статті І. Багряного, що були поміщені в різних пресових органах діяспори в 1946–1963 роках і появилися друком другим виданням – 25 дол., **„Бібліографічний довідник творчости Багряного“** – 10 дол. Бажаючі придбати ці книги можуть прислати чек на адресу Фундації. Ціни – в долярах США.

Відзначення та подяки Фундації

Минулого року Верховна Рада України проголосувала проти відзначення річниці Івана Багряного на державному рівні, бо він, мовляв, є „ворогом народу“. Усе ж вшанування сотої річниці І. Багряного відбулося в Києві, Львові, Харкові, Севастополі, Дніпропетровську, Охтирці, Рівному, Сумах, Ялті та інших містах. На цих імпрезах було передано для шкільних бібліотек, вчителів та учнів книги, видані, чи фінансовані Фундацією – твори І. Багряного та інших авторів.

Керівники Охтирської гімназії пишуть: „Адміністрація, педагогічний, батьківський та учнівський колективи Охтирської гімназії Сумської области висловлюють щиру подяку Фундації ім. Івана Багряного за безцінний подарунок – твори Багряного в двох томах, „Москва сльозам не вірить“ Василя Гришка, „Марш молодости“ Віталія Бендера, твори молодих поетів та прозаїків, які винятково необхідні сьогодні для формування громадянської позиції сучасної молоді. Фундація не вперше обдаровує своєю увагою нашу школу. Ми високо цінуємо цю увагу, дорожимо турботою людей, які представляють Фундацію, і розраховуємо на подальшу плідну співпрацю“.

Сумська організація Спілки письменників України щиро дякує представникові Фундації в Києві письменникові Олександрові Шугаєві за 16 комплектів двотомника І. Багряного, яка передала їх до Сумської обласної універсальної бібліотеки, до бібліотек Державного аґрарного університету, Української академії банківських справ, Білопільській районній бібліотеці ім. Олександра Олеся, до вищого училища мистецтв ім. Д. Бортнянського, філологічному факультетові Державного педагогічного університету, Обласному краєзнавчому музеєві, письменникам та журналістам Сумщини.

Колектив центральної районної бібліотеки ім. Івана Франка Подільського району Києва дякує за подарування тих, що й на Сумщині, книг, як і „Збірника на пошану Григорія Китастого“. Книги передано школі-інтернату для дітей, хворих на сколіоз та в бібліотеку середньої школи ч. 218.

Харківський літературний музей прислав подяку О. Шугаєві за допомогу в пошуках матеріялів для музейної експозиції до 100-річчя І. Багряного. Виставка працюватиме впродовж цілого року. На її базі заплановано екскурсії для учнів та студентів, виїзні засідання методичних об'єднань вчителів української мови та літератури.

Олег Романчук, представник Фундації в Львові, передав книги Івана Багряного, Василя Гришка, Віталія Бендера, Леоніда Бойка – Обласній науково-педагогічній та універсальній науковій бібліотеці, бібліотеці для юнацтва та науковій бібліотеці Національного університету ім. І. Франка у Львові, Центральній районній бібліотеці Волинської области для передання до інших бібліотек.

Уточнення тексту

На сторінці Фундації ч. 77 під написом конверта, присвяченого І. Багряному, замість „100-річчю“ подано „10-річчю“, а в дописі про Китастого замість „клярнеті“ подано „корнеті“ та замість „окрилив“ подано „окреслив“. Виходить, всі ми помиляємося.

Олексій Коновал

Автор мелодії „Заповіту“

З 1870 року звучить чудова мелодія „Заповіту“ Тараса Шевченка. Вона стала народною. Протягом довшого часу на виданнях нот „Заповіту“ писалось, що це українська народня пісня. Насправді автором мелодії є конкретна особа – полтавець Гордій Гладкий, який народився 1849 року. Ширшій громадськості про це стало відомо завдяки пошукам полтавських та київських дослідників, серед яких були й відомі композитори, брати Платон і Георгій Майбороди. Вони виявили низку маловідомих матеріялів про молодого талановитого самоука Гордія Гладкого.

В спогадах вчителя співу полтавця Івана Ризенка, який навчався разом з Г. Гладким на курсах теорії музики в Полтаві, згадуються обставини, коли була створена мелодія „Заповіту“. Тоді Г. Гладкому був 21 рік. Він працював у крамниці, у вільні від праці години зачитувався поезією Т. Шевченка та любив грати на гітарі. І хоч в той час ще не знав нот, маючи неабиякий музичний слух, часто компонував мелодії до слів Тараса Шевченка. Вечорами, коли до Гордія приходили друзі й співали, він також виконував їм і свої пісні, а ті підхоплювали мелодії й з надхненням співали. В один з таких вечорів він їм заспівав „Заповіт“. Присутні, вражені мелодійністю нової, їм ще незнаної пісні, урочисто приєдналися в співі:

Як умру, то поховайте
Мене на могилі
Серед степу широкого
На Вкраїні милій
Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути,
Як реве ревучий.

І поширилася ця чарівна пісня спершу в Полтаві, а пізніше – по всій Україні. „Заповіт“ Г. Гладкого обробляли для хору, оркестри та ансамблів різні композитори. „Заповіт“ тепер виконується в музичній обробці Кирила Стеценка.

Про те, що Г. Гладкий створив музику до „Заповіту“, згадує Д. Драний у своїй праці, яка вийшла друком до революції малим тиражем під назвою „Про походження музики „Заповіту“, а „Заповіт“ з мелодією Г. Гладкого вперше появилася друком 1905 року. Ще раніше, в 1886 році, в Києві були видрукувані три музичні твори Г. Гладкого до слів Тараса Шевченка: „Зоре моя вечірняя“, „Ой, на горі ромен цвіте“ та „Утоптала стежечку“.

Після закінчення курсів теорії музики Г. Гладкий працював учителем співу в духовній семинарії. Помер на 45-му році життя в 1894 році.

Дописи і листи до сторінки Фундації імені І. Багряного просимо посилати на адресу:

Bahriany Foundation
811 S. Roosevelt Ave.
Arlington Heights, IL
60005 USA

Сторінку редагує Олексій Коновал

Миколаїв університетський, Миколаїв український

Р. Л. Хомяк

ВАШІНҐТОН. – Недавно в американській столиці побували два університетські ректори і один професор з України. Вони приїхали на американську конференцію у справі розвитку вищої освіти – на запрошення американської сторони. Всі троє – з Миколаєва, південного міста і центру кораблебудування, яке за совєтських часів було закрите на сім замків. Гостями у Вашінґтоні були Леонід Клименко – ректор Миколаївського державного гуманітарного університету ім. Петра Могили; Вячеслав Шебанін – ректор Миколаївського державного аграрного університету; Олександер Пронкевич – професор літератури в університеті ім. Петра Могили, який володіє англійською мовою, рік працював як науковець в університеті штату Висканcин.

Те, що в Миколаєві діє університет ім. Петра Могили, де студенти мусять володіти українською мовою, – своєрідний феномен нинішньої України, де вперті русотяпи все ще продукують законопроєкти про „реґіональні мови“, „другу офіційну“ і тому подібне, щоб тільки повернути російській мові її колишній імперський статус. Мені доводилось декілька разів бути в Миколаєві, навіть виступати з лекціями в університеті. Вперше це відбулося в 1998 році, коли ми там вели курси для журналістів малих газет і радіостанцій за кошти американської технічної допомоги Україні. Тоді місто не робило великого враження. „Город“ російської імперії, створений для будови кораблів, бо там прекрасна гавань на річці, близько до моря. За царської і совєтської імперії Миколаїв мав найбільше зв’язків з Санкт-Петербурґом (Ленінґрадом) по лінії будови кораблів і навчальних закладів морського профілю. Таке собі російське місто з російською мовою спілкування. Зимова погода надавала місту понурого вигляду.

Згодом я був там кілька разів влітку і мав можливість бачити, як вже несовєтське портове місто розвивається і стає все привабливішим – і то не тільки для ділових осіб. Неподалік Миколаєва знаходиться Ольвія – давнє грецьке місто, руїни якого можна оглядати зблизька. З 1938 року Ольвія є заповідником у складі Інституту археології Академії Наук. Що вражає в Ольвії – це те, що там залишки тисячолітних будівель презентуються краще, ніж міські будинки хрущовського періоду: коли тесаний камінь в Ольвії рівненький, то залізобетонні балькони будинків, яким 30-40 років, повикручувані внаслідок кліматичних змін. А цей клімат однаково діяв на древні й совєтсько-модерні будівлі!

Коли Петро Шелест був першим секретарем Компартії України, він тримав Миколаїв міцно в руці, хоч суднобудівельний Ленінґрад вважав це українське місто своєю філією. Шелест домігся, щоб перший совєтський літаконосець побудували у Миколаєві і назвали його „Київ“.

У Миколаєві діють три корабельні підприємства і декілька технічних університетів і училищ, де готують корабелів. Й ось 11 років тому декілька професорів з місцевих зросійщених технічних вищих навчальних закладів вирішили, що Миколаїв потребує гуманітарного університету західнього типу.

Професори і міські керівники домовились про приміщення для нового університету – спершу як філії вже тоді престижного Національного університету „Києво-Могилянська академія“. Президент Могилянки Вячеслав Брюховецький розповідає, що саме тоді він мав багато роботи з розбудовою свого кампусу і не дуже хотів відкривати філію в Миколаєві. Але він сказав гостям з півдня, які говорили тільки російською, що коли відриється філія, навчання там мусить вестися так само, як у матірному університеті: українською й англійською мовами. Не російською, яка в Миколаєві всюдисуща.

Нинішний ректор Леонід Клименко і його співробітники з цим погодились, хоч добре знали, що в Миколаєві це не дасться легко здійснити. Одинадцять років тому таки відкрили філію Могилянки з українською й англійською мовами навчання. А згодом батьки середньошкільників почали вимагати, щоб миколаївські освітні керівники запровадили в школах українську мову, бо хотіли, щоб їхні діти могли стати студентами філії Могилянки.

Наш американський Корпус Миру постачав Миколаївському університетові викладачів англійської мови. Програма академічних обмінів ім. Фулбрайта посилала туди американських викладачів. Американське посольство організовує там реґіональні курси з американських студій.

Три роки тому новий навчальний заклад перестав бути філією київської Могилянки і дістав визнання Міністерства освіти й науки як повноправний вищий навчальний заклад: Миколаївський державний гуманітарний університет ім. Петра Могили. Він залишився частиною комплексу Національного університету „Києво-Могилянська академія“, себто умови вступу такі ж, як у Могилянці, навчальні програми подібні, але міжнародні зв’язки у миколаївців – свої. Після вашінґтонської конференції ректор Л. Клименко поїхав до Бостону, бо університет ім. Петра Могили втримує зв’язки з університетом Тафтс. А ректор Миколаївського державного аграрного університету В. Шебанін розповідав про співпрацю його університету з університетом Сан Хозе в Каліфорнії. Обидва ректори часто бувають в Китаї, в Західній Европі. Все це нині можливе в українському місті, яке колись було ізольоване від решти світу.

Острозька академія об’єднує українців світу

Студенти академії на виборах голови Братства спудеїв.

ОСТРОГ, Рівненська обл. – Українська нація має свої духовні столиці, де відчувається віками накопичуваний неповторний дух українства. Такою столицею є сивочолий Острог на Волині, на благодатній землі якого чотири століття тому була заснована славетна Слов’яно-греко-латинська академія – перший вищий навчальний заклад Східної Европи, в якому вдало поєдналися найкращі традиції візантійського та західньоевропейського шкільництва. Проіснувавши лише 60 років, Острозька академія дала величезний поштовх для розвитку української культури, поклавши початок першому українському національному відродженню. Зформований тут тип вищого навчального закладу був перенесений до Києва, звідки поширився до Молдавії та Москви.

Після створення незалежної Української держави виник задум відродження Острозької академії як потужного стержня духовного єднання народу. До цієї шляхетної справи приєдналися представники української діяспори – меценати, яких сміливо можна назвати продовжувачами найкращих традицій благодійництва, започаткованих ще князями Острозькими. Саме закордонні українці першими повірили у можливість втілення мрії під назвою „Острозька академія", а вже сьогодні завдяки їхній допомозі спостерігається бурхливий розвиток цього унікального навчального закладу. Темпи розвитку Острозької академії, яка у 1994 році була відроджена указом Президента України, а вже у жовтні 2000 року – отримала статус Національного університету, перевершують найсміливіші сподівання. За 12 років існування Острозька академія вже має значні здобутки: Міжнародну нагороду „За якість" і золоту зірку „За заслуги в управлінні".

Відродженню та становленню Острозької академії як провідного вищого навчального закладу европейського зразка, наукового, культурного та громадського центру сучасної України активно сприяв „Фонд друзів Острозької академії" (США), який організував і очолює видатний громадсько-політичний діяч, науковець, педагог, патріот України Мирон Куропась. Після відродження Острозької академії Мирон та Леся Куропасі стали її постійними опікунами та благодійниками. Неможливо переоцінити той фундаментальний вклад, який зробив „Фонд друзів Острозької академії" та особисто голова фонду і його дружина для розвитку цього осередку освіти та духовності.

„Я вдячний Богові за те, що знайшлися люди, які створили „Фонд друзів Острозької академії", завдяки матеріяльній та моральній підтримці членів якого Острозька академія змогла так динамічно відродитися", – коментує діяльність Фонду ректор Національного університету „Острозька академія" Ігор Пасічник.

Завдяки допомозі фундаторів і меценатів при Національному університеті „Острозька академія" збудовано єдину в Україні віртуальну наукову бібліотеку, що є не лише потужним освітнім центром, а й архітектурним шедевром, відкрито потужні комп’ютерні центри, створено сучасну навчальну матеріяльну базу. Діячі української діяспори постійно ініціюють проведення різноманітних конкурсів наукових робіт, започатковують іменні стипендії та ґранти для найбільш обдарованих студентів. Наукова бібліотека Острозької академії поповнюється подарованими книгами чи навіть колекціями, презентованими вченими, громадськими діячами чи просто патріотами України, які з тих чи інших причин живуть за її межами.

Національний університет „Острозька академія" щиро зацікавлений у поглибленні співпраці з діячами української діяспори. Від 16 березня до 4 квітня відбудеться візита ректора академії проф. І. Пасічника та керівника Відділу міжнародного співробітництва Едуарда Балашова до США та Канади, під час якої плянуються зустрічі з представниками української діяспори, котрих хвилює доля їх історичної Батьківщини. Ці люди живуть не в Україні, проте живуть Україною, присвячуючи кожен свій подих, кожне починання, вчинок далекій рідній землі. Мета візити – інформування громади про непересічну історію та сьогодення Національного університету „Острозька академія" і залучення доброчинців до втілення нового унікального проєкту побудови сучасного корпусу гуманітарного факультету, зі встановленням пам’ятника творцеві першої слов’янської „Граматики" Мелетієві Смотрицькому, а також видання унікальної енциклопедії „Острозька академія".

Для тих, хто бажає допомогти у здійсненні цього проєкту Острозької академії, подаємо адресу „Фонду друзів Острозької академії" („Ukrainian National Association Foundation/Ostroh Fund"): Dr. Myron B. Kuropas, 107 Ilehamwood Drive, DeKalb, IL 60115-1856. Жертводавцям будуть надані податкові посвідки.

Оксана Прасюк,
студентка університету

В Росії...

(Закінчення зі стор. 5)

ня якої жорстоко карають. Діти віком 6-12 років мають віддати щодня 5 тисяч рублів.

Жінки з немовлятами (рабовласники називають їх „мадоннами") здають 4 тисячі, „ветерани" різних війн – 2 тисячі, звичайні жебраки – 500-800 рублів. З’явилися також жебраки з собаками. Якщо немовля „на праці" помирає, то „мадонна" має відробити грошову норму з ним, і тільки після цього дитину викидають. Автори цього дослідження не встановлювали національного походження жертв.

Висновок: дуже близько від українського кордону лежить країна, на яку сусідку треба уважати довірливим з вдачі українцям.

ЗБОРИ 277 ВІДДІЛУ УНС
Субота, 31 березня 2007 р.

Hartford, CT. 277 Відділ ім. св. Івана Хрестителя повідомляє, що річні загальні збори відбудуться о год. 2-ій п о пол. в Українському Народному Домі при 961 Wethersfield Ave. За дальшими інформаціями звертатися на число тел.: (860) 633-1172.

Мирон Кузьо,
фінансовий секретар

Відбулася ділова зустріч підприємців України та Ізраїлю

ГАЙФА, Ізраїль. – В середині лютого відбувся форум представників малого та середнього підприємництва міст-побратимів – Одеси та Гайфи. Підприємці обмінялися досвідом, поділилися новими досягненнями в тих сферах, які можуть бути цікаві партнерам, поширити ринки збуту власної продукції – технологічних розробок та промислових технологій.

„Після попередньої зустрічі, яка відбулася в Гайфі у 1999 році, мале та середнє підприємництво в обох країнах зробило значні кроки в розширенні сфер своєї діяльности, вийшло на освоєння нових тем та технологій, залучило до праці тисячі людей“, – сказав організатор форуму, президент Асоціяції сприяння розвиткові і співпраці „Ізраїль – Україна“ Леон Табаков.

На відкритті форуму були присутні Посол України в Ізраїлі Ігор Тимофеєв, посадник Одеси Едуард Гурвиць, заступник посадника Гайфи Цві Даарі, депутати Кнесету, представники ізраїльського міністерства промисловости.

У 2006 році порівняно з подібним періодом 2005 року товарообіг між країнами зріс на 22 відс. і склав 452 млн. дол. Український експорт до Ізраїлю – продукція металургії, сільського господарства, хемічної промисловости, деревина та вироби з неї. Основними товарними позиціями ізраїльського імпорту до України є машини, устаткування та механізми, діяманти, пластичні маси та вироби з них, продукти харчування. Про це говорив завідуючий відділом Посольства України Сергій Ліяшевський. Проте сучасний стан інвестиційно-кредитного співробітництва між Україною та Ізраїлем, незважаючи на постійне зростання товарообігу, не в повній мірі відповідає потенційним можливостям обох країн. Повільно іде процес створення і діяльности спільних підприємств, розвиток інвестицій. За даними Держкомстату України, станом на 1 жовтня 2006 року Ізраїль інвестував в економіку України 57,5 млн. дол., що становить 0,37 відс. від загального обсягу прямих чужоземних інвестицій в українську економіку.

Керівник виробництва промислових компонентів Лариса Лейзерович розповіла, що саме завдяки її дослідам можна надати бетонові бажаного затвердіння, що впливає на високу якість будівельних робіт. Вона має надію вийти на український ринок. Українського споживача можуть зацікавити способи очищення та повторного споживання каналізаційної води для потреб сільського господарства, нові світлофори, які автоматично перемикають світло в залежності від завантаження перехресть. Ізраїльські підприємці зацікавилися одеським цукром, досвідом хірургів з Одеського медичного університету, препаратом аміксин акційного підприємства „Інтерхем“, який допомагає боротися з епідемією ґрипи. Останні дослідження одеських спеціялістів доводять, що аміксин ефективно бореться і з пташиною ґрипою. Генеральний директор „Інтерхему“ Анатолій Редер не без гордости розповів про досягнення в цьому напрямі, коли минулого року в Україні були зафіксовані випадки пташиної ґрипи.

Гості з Одеси відвідали будівельні майданчики та лікарні Ізраїлю, ознайомилися з Гайфою та Єрусалимом, підписали спільний протокол про подальшу співпрацю.

Під час зустрічі підприємців України та Ізраїлю. *Фото: М. Каганович*

Світлана Глаз

Гість „Свободи" – літературно-видавнича студія „Ганнуся" з Миргорода

У Миргороді, на Полтавщині, діє дитяча літературно-видавнича студія „Ганнуся", яку заснував і очолює Анатолій Сазанський, письменник, педагог і дослідник історії України. Вміщуємо вістки про діяльність студії, які її керівник надіслав до „Свободи".

Молодь шукає правди

У Миргороді будь-яка інформація з історії Полтавського краю про визвольні змагання залишається донині забороненою. І коли 15-річний Артем Стужук, член дитячого науково-дослідницького товариства при літературній студії „Ганнуся", заходився досліджувати тему „Новітні запорожці у боях за визволення полтавського краю від більшовицьких банд у березні 1918 року", то відомостей про ці славні події не виявилося в музеях, бібліотеках чи архівах. Все понищене, переписане, зфальсифіковане. Довелося дані збирати по крихтах – записувати перекази і свідчення очевидців у селах, працювати в архіві діяспорної бібліотеки ім. Галини Король при вищеназваній студії.

Коли, врешті, науково-дослідницька праця А. Стужука була написана і представлена до Миргородського міського відділу освіти для подання у полтавську Малу Академію Наук до захисту, то викликала вибух. Спішно зібрали комісію з числа учителів історії Миргорода і спробували „натиснути" на них, аби ті дали негативну оцінку і тим самим перекрили дорогу дослідницькій праці на обласний рівень. Проте фахівці працю Артема оцінили дуже позитивно.

Дитяча наукова праця А. Стужука виявилась настільки цікавою і незвичною на наших комунізованих теренах, що викликала цікавість з боку засобів масової інформації. Надійшла пропозиція від головного редактора популярного в Україні часопису „Майдан Свободи" Олександра Тарасенка про друкування її розділів. І це, здається, лише початок, бо народ України хоче мати не зфальсифіковану інформацію про своїх лицарів, героїв і мучеників, які поклали життя на вівтар відродження української державности.

„Ганнуся" будить Україну!

Накладом 10 тисяч примірників для школярів і молоді України миргородська літературно-видавнича студія „Ганнуся" видала книгу старшини Української Повстанської Армії Юрія Борця „Відродимо славу України!" У ній узагальнено історію України з дотрипільського періоду до наших днів.

На сьогодні серед молоді поширено 9 з 10 тисяч примірників. Читачами цього своєрідного заповіту для української молоді стали юні громадяни практично з усіх реґіонів держави. Зокрема книги отримали школи Дарницького району Києва і Рівного, патріотична організація „Опора" (Київ), бібліотеки і школи Миргородщини – через молодіжну організацію „Наша Україна", Лубенщини – через осередок Республіканської партії, харківська обласна молодіжна організація „Патріот України", Всеукраїнське об'єднання „Свобода" (Львів)...

Своїй популярності книга завдячує історичній правді і безоглядній вірі у прекрасне майбутнє України. Депутат Верховної Ради і Герой України Левко Лук'яненко характеризує її так: „...Книга „Відродимо славу України" є чудовим взірцем патріотичної творчости, що несе українцям українську історичну правду і допомагає жертвам московської окупації – малоросам повернутися у лоно рідної української нації... Дану книжку було б корисно і доцільно дати у кожну бібліотеку, в кожен навчальний заклад, щоб її могли прочитати всі викладачі, всі учні й студенти".

Представлення поезії Романа Завадовича

Напередодні Різдва у миргородській діяспорній бібліотеці ім. Галини Король відбулася презентація творчости до цього часу зовсім невідомого на наших теренах видатного поета Романа Завадовича, якому у цьому році виповнилося б 104 роки і який на літературних теренах української еміґрації вважався чарівником художнього слова.

Р. Завадович багато писав для української дітвори. Нинішнього року поезія патріярха художнього слова прийшла і до миргородської глибинки, де діти, заходячи у святкові оселі, поряд з народними колядками, читали і його вірші:

„...І на змереженім різдвяному столі
Пшеничні колоски й пахуче сіно
Нагадують Свят-Вечір у селі,
Коли Христос родився в Україні..."

У наступному році відзначатиметься 105-річчя з дня народження Р. Завадовича. Знайомству з його творчістю ми завдячуємо зусиллям великої патріотки і просвітянки з Норт-Порту, Фла., Галини Король.

Щедрі дари сестрицтва св. Ольги

За давньою традицією, як керівник дитячого колективу літературно-видавничої студії „Ганнуся", я намагаюся кожному своєму вихованцеві (а їх понад 200) у день св. Миколая щось приємне зробити. Є серед моїх учнів група дітей-інвалідів, сиріт, чорнобильців. Для них я, як правило, накриваю солодкий стіл і роблю подарунки. Проте нинішнього року, якраз напередодні святкування, коли діти вже були запрошені, чиновники з виконавчого комітету Миргородської міської ради забрали приготовлені дітям-інвалідам і сиротам пакунки з солодощами для себе.

Потрапивши у таку незвичайну ситуацію, я вирішив свята не відкладати і накупив дітям символічних подарунків. Друзі спекли пиріжків з маком, сиром, яблуками, нанесли солодощів та напоїв... І всі разом помолилися св. Миколаєві, який нашу молитву почув, бо за дві години до святкового застілля приїхало велике сріблясте авто з фірми „Міст" і привезло подарунки від Сестрицтва св. Ольги з США, представниця якого Ольга Матула давно стала для нашої дитячої громади духовною матір'ю і наставницею. Вона завжди підтримує нас конкретною допомогою на шляху національного виховання підростаючого покоління.

Чому Віру викликали до КҐБ

Досліджуючи життєпис старих козацьких родів Миргородщини, ми натрапили на інформацію про колись славний і могутній рід Ксьонзенків, які і на землі вміли працювати (Юхим Ксьонзенко, 1820 року народження, своєму синові Григорію, 1870 року народження, передав у спадок понад сто гектарів землі), і промисловцями були неабиякими – мали прибуткову фабрику з вичинки шкір, цегельне і керамічне підприємства. На час більшовицької революції родове гніздо Ксьонзенків було на Степуриному хуторі. Григорій мав 12 синів і 8 доньок. Приятелювали з сімействами Самодинів, Воскобійників, Зубковських, славилися благочинністю і добрими справами.

Радянська влада знищила їх „тихий рай", а їх самих вислала до Казахстану, попередньо пограбувавши до останньої сорочки. Заслання вдалося уникнути лише одному з синів – Григорієві, який до останнього дня був гнаний і переслідуваний більшовицькими активістами за свою належність до шляхетного роду. Він залишив після себе п'ятеро дітей, з яких на сьогоднішній день живими залишилося лише двоє.

У 1970 роки Віру, одну з доньок покійного Григорія Ксьонзенка, викликали до КҐБ і запитали, що її пов'язує з Америкою? На той час сам лише виклик до вищеназваної установи викликав у людей жах. Не дивно, що Віра Григорівна заперечила будь-який зв'язок з Америкою. Жодної інформації з приводу виклику каґебісти так і не подали. Лише тепер, майже через 30 років по тому, син Віри Григорівни Олександер, який у Миргороді очолює українську національну групу молоді від політичної партії „Свобода", зацікавився викликом мами до КҐБ. Може, й справді десь у Америці живуть нащадки одинадцяти його дядьків і восьми тіток – його родичі. Якщо хтось з древнього роду побачить цей матеріял у часописі „Свобода", яку читає весь український світ, – то відгукніться. Телефон: (380-5355) 506-62. Адреса: вул. Ведмедівка, 55, м. Миргород, Полтавська обл., 37600 Ukraine.

Коли ворог у власній хаті...

Досліджуючи життєпис нашого геніяльного земляка Івана Багряного, який народився і провів дитячі роки в Охтирському районі на Полтавщині, ми набули цікаву інформацію, до цього часу не описану жодним з дослідників.

Від закінчення Другої світової війни І. Багряний тривалий час жив і працював у Західній Німеччині, в Ульмі та інших містах... Працював, переховувався від більшовицьких спецслужб, які полювали на нього з метою викрасти або знищити. Проте йому кожного разу вдавалося уникнути пасток, розставлених людоловами. Саме тоді, аби активізувати операцію з виявлення і ліквідації І. Багряного, працівники НКВД мобілізували в Охтирці велику групу москалів та яничарів, які знали в обличчя письменника (майже 100 осіб) і вивезли їх до Европи. Завдання охтирських шпиків полягало у тому, аби впізнати І. Багряного і донести на нього... Так і блукали цілими місяцями охтирські москалі вулицями німецьких міст та зазирали у німецькі вікна, мріючи побачити знайоме обличчя земляка, і продати його.

Не зловили! Друзі надійно охороняли його від ворогів. В тому часі серед соратників і друзів письменника були і славні миргородці – Павло Маляр та Михайло Воскобійник.

Нещодавно мені довелося розмовляти з дочкою одного з тих, яких посилали в Західну Німеччину ловити нашого національного генія. Батько її вже покійний. Все життя він ходив у високих чинах і дітям залишив немалі статки.

...Ось так маємо в Україні „п'яту колону" – ворога у власній хаті...

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Представляти Україну у Венеції – це престижно

Яна Сєдова,
Київське пресове бюро

КИЇВ – Україна візьме участь у 52-му форумі сучасного мистецтва – Венеціянському бієнале, найпрестижнішому і найдавнішому арт-конкурсі світу, який відбувається в Італії один раз на два роки. Хоча це для України буде вже четвертий форум, цього разу вперше організацію і левову частку фінансування візьме на себе приватна структура – „PinchukArtCenter", що належить відомому українському підприємцеві і меценатові Вікторові Пінчукові, який здійснив вже декілька успішних проєктів у ділянці культури. Збудований ним виставковий комплекс розташований в центрі Києва і займає площу 2,500 квадратних метрів в районі Басарабського ринку столиці і Хрещатика.

Представляти Україну на бієнале разом з державним Інститутом проблем сучасного мистецтва В. Пінчукові запропонував віцепрем'єр з гуманітарних питань Дмитро Табачник, оскільки „PinchukArtCentre" вже мав досвід участи у форумі 2005 року. Щоправда, минулого разу проєкт був приватним і виставлявся окремо від державного.

„Тепер ми представляємо всю країну, тому все буде втричі якісніше, – запевнив директор „PinchukArtCentre" Дмитро Логвин на прес-конференції 16 лютого. – Для нас це, з одного боку, честь, з іншого – велике фінансове і організаційне навантаження. Якби це був лише „PinchukArtCentre" , ми вклалися б у чотири тижні".

Українська експозиція буде називатися „Поема про внутрішнє море" і діятиме з 7 червня до 21 листопада 2007 року, протягом всіх шести місяців форуму. Держава виділить на проєкт 200,000 дол., решту витрат візьме на себе „PinchukArtCentre".

„Ми заплатимо за приїзд художників, за оренду, за рекляму, – сказав Логвин. – Для української експозиції організатори орендують павільйон „Palazzo Papadopoli", побудований у XVI столітті італійським архітектором Джовані Джакомо де Гріджі. Серед семи художників, запрошених у проєкт, четверо українців (Сергій Братков, Олександр Гнилицький, Леся Заєць, Борис Михайлов), двоє британців (Юрген Теллер та Марк Тічнер) і один американець (Сем Тейлор-Вуд)".

„Завдяки міжнародному складові учасників проєкту виставка дасть можливість поглянути на Україну зсередини – через твори українських художників, та ззовні – через твори закордонних митців, – сказав Петро Дорошенко, комісар української експозиції і президент „PinchukArtCentre". – Це буде найліпша виставка цього року. Ми хочемо показати, хто є українці".

Цього року вперше було скасовано конкурс з відбору робіт для Венеціянського бієнале. Міністерство культури і туризму на чолі з Юрієм Богуцьким арґументувало своє рішення тим, що до грудня 2006 року не було зформовано журі, а також був відсутній механізм відбору проєктів.

Про скасування конкурсу претенденти довідалися лише 19 січня. Чимало художників з обуренням сприйняло таку новину.

„Відсутність відкритости, прозорости – це порушення всіх демократичних норм, – коментує ситуацію Микола Журавель, один з українських художників, який теж готувався до участи у конкурсі. Він вважає вибір організатором української експозиції „PinchukArtCentre" В. Пінчука дуже дивним, адже в Україні досить ґалерій, які мають більший досвід співпраці з сучасними художниками. „Виходить, немає значення, який проєкт, треба просто платити, а хто заплатить, той і їде", – каже М. Журавель.

Президент Асоціяцій ґалерій України В. Хаматов вважає, що Міністерство культури і туризму має повноваження обирати організатора виставки у Венеції. Проте, він визнає, що чиновники просто проіґнорували інші проєкти.

Презентації проєктів відбулися в містах України протягом останніх місяців минулого року. Віктор Хаматов не бачить конфлікту у ситуації, що склалася, проте, вважає, що задля участи у бієнале необов'язково витрачати мільйони.

„Представити Україну у Венеції – це абсолютно проста річ, – вважає Віктор Хаматов. –Досить привезти український герб чи гимн, який би пролунав посеред площі святого Марка, і це буде вже український проєкт".

Він заявляє, що обов'язково поїде на 52-ий Венеціянський бієнале у червні і зробить все можливе, аби ті, хто брав участь у конкурсі, теж були представлені на форумі.

„Всі найкращі художники України будуть представлені у Венеції", – обіцяє В. Хаматов.

ПОЕЗІЇ

Олександер Яровий

Запитай мене, сину...

Запитай мене, хлопчику, в цій добі, в цій ганьбі:
– А чи можу я вірити хоч, татусю, тобі?
Зашмагай мене, сину,
Моїм сумом старим...
Ми звели Україну
До банальности рим.
Переможеним горе, переможцям біда...
І немає Тараса, і затнувся Богдан.
Вір десниці Господній,
Клятві, шаблі, свічі,
Жовтим Водам і Кодні,
А не брехням сичів.
З заграниць-закордонів
Ти спасінь не чекай.
Стрепенеться від дзвонів
Наш заплаканий край.
Та коли воно буде?
Не питай.
Не питай...

Київ

Концерт піяністів квартету в УІА

НЮ-ЙОРК. – Український Інститут Америки у своїй „Музичній серії“ представив піяно-квартет. Це рідкість. Існують, як правило, піяно-тріо, а до виконання квартету добирають альтиста, знову ж струнні квартети добирають піяніста замість скрипаля, але така безнастанна зміна виконавців не дає ідеального результату.

Скрипаль Марк Ґотоні, альтист Ґартмут Роде та челіст Петер Гир заснували ансамбль в 1997 році, щоб з’єднати виконавські аспекти у синтезу та подати цю музику у властивому звучанні. Піяністом в ансамблі став Пауль Рівініюс, який є концертовим солістом, у квартеті – засновник „Клементе-тріо“ і член „Рівініюс дуо“ з своїм братом, челістом Ґуставом. Чотири віртуози творять унікальний ансамбль „Моцартівський піяно-квартет“, який 17 лютого приніс свою програму з ранніх творів композиторів Йозефа Сука, Ґабрієля Форе та Ріхарда Штрауса.

Другим цікавим аспектом програми є те, що всі твори – в мінорних тонаціях. „Піяно-квартет а-моль“ Сука – це його дипломна праця на закінчення консерваторії в 1891 році. Незважаючи, що це був перший опус композитора, і написаний в мінорній тонації, слухачі цього не відчувають, бо його музика є могутня і велична. Перша частина починається унісоном смичкових інструментів, а сила звуку вражає слухача своїм соковитим кольором. Ця виконавська риса проявилася у всіх виконуваних творах. А в кожній повільній частині їхнє фразування закінчується динамічним зм’якшенням звуку так, що наступний інструмент може вступити без перешкоди навіть у павутинному піянісімо.

„Квартет ц-моль“ Форе є одним з найважливіших творів камерної музики раннього періоду композитора. Тут він використовує клясичні засади, композиції у всіх чотирьох частинах, проте вони мають характерні риси творчости автора, які проявляються у доборі та трактуванні музичного матеріялу. Перше алеґро енергійно починають смичкові інструменти на уривчастих відрубних акордах фортепіяна, і той пульс домінує впродовж цілої частини.

„Піяно-квартет ц-моль“ написаний 1883 р., коли Штраус мав 19 років і втішався славою загальновизнаного композитора. Музика написана ще в клясичному стилі Брамса, з ґрандіозністю Ваґнера, а мелодійною стихією нагадує Шумана. В квартеті кожний інструмент трактований індивідуально до тембральних властивостей. Піяніст Пауль Рівініюс, як провідний член ансамблю, відзначається бездоганною технікою гри, та знаменитим знанням особистих рис композиторів. Його гра була витримана в досконалому балянсі з рештою музикантів і доповнювала динамічні зростання до кульмінації чи до завмирання звучання, якого можуть досягнути тільки виняткові ансамблі.

Богдан Марків

Літературно-музичний вечір Пласту

На вечорі виступає Ярослав Юрчишин.

КИЇВ. – 21 лютого у залі церкви отців Василіян пластуни-сеньйори Київського осередку провели літературно-музичний вечір на вшанування пам’яті розстріляних у 1942 році діячів ОУН, пластунів та літераторів.

У Бабиному Ярі були страчені пластуни Лев Дівик, Іван Рогач, Іван Рошко, Михайло Галас, Орест Чеменринський. У Бабиному Яру зупинилося серце Олени Теліги та її чоловіка Михайла, в пам’ять яких пластуни станиці Рівне провели вечір у формі співів під гітару пісень на слова О. Теліги.

Пластуни станиці Авдіївка Донецької области теж стали ініціяторами проведення для старшокляснииків та учнів міської музичної школи вечора пам’яті О. Теліги.

Вже багато років київські пластуни разом з представниками місцевого проводу ОУН покладають квіти і віддають шану загиблим біля меморіяльного хреста і каменя з іменами діячів українського руху опору часів Другої світової війни. Цього року сеньйорат пластового осередку Києва запропонував додатково до вшанування загиблих на меморіяльному комплексі організувати літературний вечір, відкритий для всіх пластунів та гостей.

Церковна заля зібрала майже півсотні юнацтва та старших пластунів Києва, Вишгорода, а також польських скавтів-гарцерів, які саме в ці дні відвідували Київ, знайомилися зі своїми українськими колеґами і столицею. Концертна програма складалася з поезій О. Теліги, Олега Кандиби, Василя Стуса, авторських та пластових пісень, які виконали Ярослав Юрчишин, Олег Климчук. Гітара співала в руках Володимира Скоробського, Олександра Лінчевського, але найбільше всім припало до душі їхнє виконання дуетом „Псалма 136“.

Олег Климчук

Презентація літературного альманаху „Україна на Камчатці“

За фортепіяном – Валерій Кравченко.

Едіта Познякова приймає вітання.

ПЕТРОПАВЛОВСЬК-КАМЧАТСЬКИЙ, Росія. – 8 лютого в Культурному центрі обласної наукової бібліотеки імені С. Крашеніннікова відбулися вшанування з нагоди ювілею Едіти Познякової, яка понад 10 років керує на громадських засадах Клюбом української культури ім. Івана Франка, і презентація виданого нею літературного альманаху „Україна на Камчатці“. Цей вечір, за традицією клюбу, був побудований на основі літературно-музичної композиції, присвяченої всім, хто в різні роки брав активну участь в житті клюбу. Серед них були Заслужений артист Росії Валерій Кравченко, Заслужений працівник культури Росії Лев Зіневич, актор Валерій Поета, гітарист Микола Красильников, Заслужений працівник культури Росії Галина Скрябіна, літератори Валентина Могилевська, Генадій Барков, Володимир Нечаєв, Віктор Кудлін, художники Віктор Трішкін, Володимир Соколов-Ширшов, Олександр Чипізубов, співачка Валентина Черкаська, барди Сергій Паламар й Анатолій Федоров та багато інших.

Неповторна атмосфера клюбних вечорів залучає навіть людей, які не мають нічого спільного з Україною. Сюди приходять, щоб насолодитися чарівною мелодійністю мови Тараса Шевченка й Івана Франка, дізнатись для себе щось нове з історії й культури слов’янства, послухати пісні, мова яких зрозуміла, як правило, усім. Гостями клюбу були і є нащадки роду Шевченка (по лінії одного з його братів), які мешкають на Камчатці, вдова леґендарного керівника коряцького ансамблю „Менго“ полтавця Олександра Гіля – Катерина. Приїздив з Києва нащадок захисника Камчатки, вихідця з Черкащини, адмірала Завойка –Юрій Завойко.

Е. Познякова народилась на Тернопільщині, у Зборові. У 1988 році приїхала на Камчатку з чоловіком, який, на жаль, рано помер. Сина їй довелося ростити одній. Освіту вона одержала фізико-математичну, пізніше освоїла програмування й стала викладачем цієї спеціяльности у вищих навчальних закладах. Культура далекої Батьківщини залишається великою любов’ю Е. Познякової на краї землі. Протягом тривалого часу вона не тільки керувала клюбом при бібліотеці, але й була редактором єдиної на Далекому Сході Росії україномовної газети „Батьківщина“.

На її честь відомий камчатський музика Валерій Кравченко виконав на піяніно прекрасні композиції, виступив український вокальний ансамбль „Ласкаво просимо“, звучали пісні, вірші. З поздоровленнями виступили представники інших національних громад. Бездоганною українською мовою іменинницю привітав голова міської Думи Іван Данкулинець, уродженець Закарпаття.

Альманах „Україна на Камчатці“ Е. Познякова видала, в основному, на свої власні кошти, за підтримкою сестри Мирослави, подруги Світлани Кривуци, а також д-ра Романа Ричка (Комітет допомоги Україні „Приятелі Руху“ в США), відомого подвижника православ’я на Камчатці о. Ярослава та двох камчатських підприємців – Олександра Майданника та Андрія Прокопенка. Довідавшись про те, що збір коштів для цієї мети продовжується й зараз, І. Данкулинець виявив готовність зробити свій особистий внесок.

Олександер Кришталь

Співають камчатські українки.

НОТАТКИ ГЛЯДАЧА

Львів'янка співає в Метрополітен-опері

У нинішньому театральному сезоні вистава опери Петра Чайковського „Євгеній Онєґін" має великий успіх в Метрополітен-Опері Ню–Йорку. Квитки на усі вистави продані. Шанувальники опери насолоджуються співом Рені Флемінґ та Дмитра Хворостовського в головних ролях. А українському глядачеві приносить радість також виступ львів'янки Лариси Шевченко в ролі няні Филипіївни. Причому йдеться не тільки про чарівний голос меццо-сопрано, а й про таке перевтілення, що мимоволі сприймаєш няню не як російську бабусю, а як старшу пані з України – спокійну, господарну, збагачену життєвою мудрістю.

Л. Шевченко народилася у Львові, але життя змусило її покинути рідне місто. Співати вона почала в 1976 році на сцені Маріїнського театру в Санкт-Петербурзі (тоді Ленінґраді). Її дебютом в Метрополітен-Опері була роля мадам Ахросимової в опері „Війна і мир". У професійному репертуарі солістки – ролі Тетяни в „Євгенії Онєґіні", Лізи у „Піковій дамі", Дездемони в „Отелло", Ярославни в „Князі Ігорі", ряд інших. Співачка здобула перші нагороди на конкурсах в Голяндії, Бельгії, на конкурсі ім. Глінки в СССР, має звання Народної артистки СССР.

В ролі Ольги на сцені Метрополітан–Опери виступила Олена Заремба – солістка з українським прізвищем, народжена в Москві, але мені не вдалося дізнатися про її національне походження.

ЗБОРИ 42 ВІДДІЛУ УНС

Неділя,11 березня 2007 р.

Пассейк, Н.Дж. Річні загальні збори 42 Відділу Товариства ім. Т.Шевченка відбудуться о год. 4-ій по пол. в українській централі при 240 Hope Ave. в Пассейку, Н. Дж. Просимо взяти численну участь. Після зборів відбудеться перекуска.

Василь Марущак, голова
Варвара Тижбір, рекордовий секретар

Фільм про російське здичавіння

Американська компанії „Netflix", яка надає у тимчасове користування кінофільми з усього світу, дала мені нагоду за невеликі кошти дивитися фільми за власним вибором. З запропонованого репертуару я вибрав фільм 2005 року з дивною назвою „4". Власне, саме назва мене і привабила. Це був фільм Іллі Хршановського, у якому головну ролю зіграла Марина Вовченко, а її співучасницями були дві рідні сестри (у фільмі вони теж сестри).

Цікаво, що в списках російської компанії „Кіношов" цей фільм не значиться, мої приятелі з Росії теж про нього не чули. Причину цього я зрозумів після перегляду фільму. У ньому правдиво показано сучасну Росію, а влада не хоче її такою бачити.

Видовище сумне. На екрані пізнього вечора зустрілися в барі три випадкові відвідувачі. За чаркою вони брехали одне одному про свої високі суспільні позиції, тоді як насправді один продавав м'ясо, другий настроював роялі, третя була повією. Кінорежисер простежив їхні долі – настроювача роялів після бари на нічній вулиці схопила московська міліція, і він опинився у в'яниці, бо треба було когось засудити за вбивство. Продавець м'яса загинув в шляховій аварії. А з повією Мариною нічого поганого не сталося, окрім того, що вона поїхала в рідне село на похорон трагічно померлої 24-річної сестри. І саме сільське життя, у яке на кілька днів поринула Марина, залишило у мене гнітюче враження на тривалий час. Хати позабивані, жахливе пияцтво і брудна лайка на кожному кроці. Пиячать і лаються старі-престарі жінки, бо чоловіків у селі давно немає. Був тільки один, подібний до колишнього священика, який жив зі зграєю безпритульних псів в руїнах церкви, але й той повісився.

Фільм, звісно, викликає співчуття до знедоленого сільського жіноцтва. Але водночас він служить переконливим арґументом на доказ того, що Україна – не Росія. За найважчих умов життя в минулому ніколи не було в Україні такого здичавіння, такого чорного пияцтва, такої лайки, такого бруду, як у цьому фільмі. Шкода, що про нього не знають в Росії, може, схаменулися б.

Л. Хм.

Сумівський ...

(Закінчення зі стор. 9)

має бажання стати адвокатом, Лариса Гойдич – графічним дизайнером, Адріяна Лі Гресі – стоматологом, Надя Ленів – медсестрою, Маріянна Заяць – співачкою, Катя Лашин – вчителькою, Христя Терлецька – фармацевтом, Христина Уздейчук – адвокатом, Лариса Филевич – лікарем-педіятром або вчителькою початкових кляс, Олеся Атаманчук – лікарем-педіятром, Юліяна Горбачевська – журналісткою, Наталя Сурмачевська – лікарем або журналістом, Христина Мельник хоче працювати в ділянці міжнародних взаємин або міжнародного права, Стефанія Дібруин, Юля Добощак і Моніка Капітула хочуть займатися підприємництвом.

Після презентації дебютанток Андрій Стасів грав фортепіянні мелодії під час бенкету. Після вечері сумівська родина спільно з гостями брала участь в забаві, для якої грали оркестри „Золота булава" і „На здоров'я". Молодь взяла участь в коломийці, яка тривала понад 30 хвилин і стала доказом любови до народних танців і праці танцювальних гуртків, які існують майже в кожному осередку СУМ.

До технічної помочі на балі були Є. Кузьмович-Блага, Ліда Микитин, Петро і Юлія Косцьолеки, Наталка Кудрик і Лариса Блага, М. Бойко і П. Фіголь.

Орест Козіцький

СПОРТ

Команда „Шахтар" перемогла у Франції і вийшла в 1/8 фіналу

Донецький „Шахтар" 22 лютого після однорічної перерви знову вийшов в 1/8 фіналу змагань за Чашу УЕФА. Після нічиєї (1:1) з французьким „Нансі" в Донецьку, на виїзді підопічні Мірча Луческу з рахунком 1:0 виграли і йдуть далі в турнірі. Тепер в 1/8 фіналу „Шахтар" гратиме з командою „Севілья" (Еспанія). Щодо поєдинку в Нансі, то за такої гри „Шахтар" може дякувати французькому воротареві Ґреґоріні та фортуні. Воротар „Нансі" на 71-ій хвилині пропустив поміж ноги нескладний удар Фернандіньо. Саме на 71-ій хвилині одна з небагатьох атак „Шахтаря" дійшла до лінії карного, і Матузалем, прикривши м'яч корпусом, подає на Фернандіньо, який пробив прямо в ноги Ґреґоріні, а той, замість відбити несильний удар бразильця, пропускає його поміж ніг, і м'яч потихеньку закочується у ворота.

Після змагань 1/16 фіналу Чаші УЕФА визначилися всі учасники наступного кола турніру. Боротьбу за Чашу УЕФА припинили два представники Росії. ЦСКА, після нічиєї 0:0 у першій грі, на виїзді програв „Макабі" (Гайфа) з рахунком 0:1. „Спартак", що так само завершив першу гру внічию (0:0) з еспанською „Сельтою", в Еспанії поступився 1:2.

Оскільки жеребкування наступного кола відбулося заздалегідь, вже відомий склад пар 1/8 фіналу:

„Севілья" (Еспанія) – „Шахтар" (Україна)
„Нюкасл" (Англія) – АЗ (Голяндія)
„Брага" (Португалія) – „Тотенхем" (Англія)
„Сельта" (Еспанія) – „Вердер" (Німеччина)
„Парі Сен-Жермен" (Франція) – „Бенфіка" (Португалія)
„Ланс" (Франція) – „Байєр" (Німеччина)
„Макабі" (Гайфа, Ізраїль) – „Еспаньйол" (Еспанія)
„Глазго Рейнджерс" (Шотляндія) – „Осасуна" (Еспанія)

Перші ігри відбудуться 8 березня, ігри у відповідь - 14-15 березня.

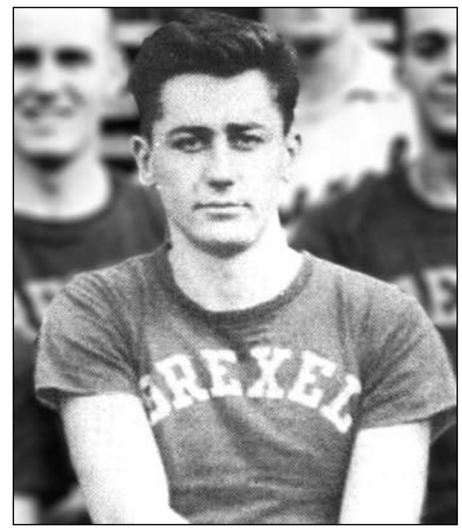
Півзахисник ФК „Шахтар" (Донецьк) Фернандіньо, попереду, який забив переможний ґоль в Нансі (Франція) у четвер, 22 лютого. *Фото УНІАН*

Богдан Сірий – серед найкращих футболістів

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 3 лютого в Дрексель-університеті відбувся бенкет з участю понад 400 гостей – з нагоди 50-ліття діяльности Атлетичної асоціяції університету та поповнення цієї почесної організації новими членами. Напередодні бенкету селекційна комісія університету вибрала з дев'яти діючих в університеті спортових об'єднань по одному з особливо визначних спортовців, які мали найкращі успіхи у своїй команді впродовж навчання в університеті.

Про кожного обраного кандидата в ілюстрованому бюлетені була подана коротка інформація з фотографією. Про все те розповів ведучий програмою, директор асоціяції д-р Ерік Зільмер. Він з притаманним йому гумором представляв кожного кандидата.

Настала черга українського кандидата Богдана Сірого. Ведучий повідомив присутніх, що Богдан – українського походження. „Богдан Сірий, – говорив він, – був від 1955 до 1957 років обраний до складу дружини „Ол Амерікен" з футбольної дружини нашої „Дрексель Драґоc", де він забив рекордове число – 44 ґолі. У кожній грі він забив щонайменше один ґоль. Впродовж трьох років дружина „Драґонс" мала 28 виграних змагань, 7 нічиїх і тільки одні змагання програні, здобула першість в Середньо-Атлантійській групі. Цей успіх ми завдячуємо нашому талановитому футболістові, українському студентові Богданові Сірому", – сказав ведучий.

Богдан Сірий в роки своєї спортивної слави.

В своєму слові Б. Сірий згадав і „тризубівську" дружину, подякував дирекції університету за цю велику для нього і його родини честь – включення до „Залі слави" („Hall of Fame"). Після нього деякі учасники бенкету заявили, що вони є теж українського походження.

Б. Сірий осягнув ступінь маґістра з механічної інженерії і працював у відомій компанії провідним дослідником. В 2006 році він пішов на емеритуру і тепер живе на своєму новому господарстві з дружиною Роксоляною поблизу Союзівки, в оточенні двох заміжніх дочок і п'ятьох внуків. Він часто приїжджає до Філядельфії до своєї близької родини, приятелів і шкільних товаришів з минулих студентських літ. Хочу додати, що родина і наш заслужений спортовець є членами УНСоюзу і передплатниками тижневика „Свобода".

Д-р Олександер Білик

Віталій Кличко вирішив повернутися у бокс

Політик та екс-чемпіон світу серед професіоналів у надважкій вазі за версією „WBC" Віталій Кличко вирішив повернутися у великий спорт для завоювання одного з титулів чемпіона світу і для того, щоб здійснилася мрія братів Кличків – два брати чемпіони світу одночасно.

Рік тому він зробив заяву, що припиняє свої виступи у професійному боксі. Тепер він пройшов всі перевірки лікарів і вирішив повернутися, щоб здійснити свою мрію. Він виявив бажання битися за титул чемпіона світу за версією „WBC".

НА ДОЗВІЛЛІ

Звідки взялося ім’я Тарас

Історія імені Тарас зацікавила мене вперше, коли покійний Богдан Певний дав мені фотовідбитку монети, на якій бачимо чоловіка, який сидить на дельфіні, тримаючи тризуб і чарку. Напис під знімком ідентифікує Тараса як мітичного героя і каже, що монета походить з грецької колонії в Італії 2300 року перед Христом.

Ім’я Тарас почалось з міту і стало історичною дійсністю. Згідно з грецькою мітологією, Тарас був сином грецького бога моря Посейдона і німфи Сатирійон, і коли група спартанців, сини неодружених спартанських жінок і вільних чоловіків, в 706 році (до Христа) створили колонію в південній Італії, то назвали її – Тарас. Та колонія, центром якої було місто Тарас, стала впливовим економічним, політичним та мистецьким центром між всіма грецькими колоніями південної Італії, які відомі в історії як „Magna Graecia“. Це був центр будівлі морських човнів, як також виготовлення декорованої грецької кераміки.

На півночі розвивалась Римська держава, і коли римляни зайшли у Терентійську затоку (Sinus Tarentinus), що було порушенням договору з колонією Тарас, у відповідь, 282 року перед Христом, Тарас оголосив Римові війну, яку остаточно програв. Рим, захопивши колонію Тарас, змінив назву на латинське Тарентум, з’єднав його з Римом знаменитою Аппієвою дорогою. Сьогодні місто називається Таранто, але символом міста залишився донині Тарас на дельфіні.

Від Тараса, сина Посейдона, до Тараса Шевченка – якою дорогою прийшло це ім’я в Україну? Роздумуючи над тим питанням, я зупинився на версії: дійшло воно до нас, мабуть, через грецьке поселення в Криму або, ще більш правдоподібно, через християнство, оскільки прийшло з Візантії. Важливою підставою такого припущення є те, що саме перед прийняттям християнства Володимиром Великим 988 року патріярхом в Константинополі був Тарасій (786-806). За його благородну і віддану діяльність Церква проголосила його святим, і донині 10 березня є днем св. Тараса. Думаю, що саме тому батьки, сини яких народжувалися на початку березня, хрестили їх з ім’ям Тарас.

Для цікавости переглянув я списки козацької старшини, які містяться в двох томах, що їх опрацював Юрій Гаєцький п. н. „The Cossack Administration of the Hetmanate“, щоб довідатися, скільки було Тарасів. Отже, в XVII і XVIII століттях в козацькій старшині було десять Тарасів. Крім того, було дев’ять Тарасевичів, один Тарасович та один Тарасенко, який був ад’ютантом Гетьмана Дорошенка. Було також одне поселення, що звалось Тарасівка.

Тарас Гунчак

Впали лютневі сніги...

Засніжена Союзівка. *Фото: Юрій Конев*

Цікаві новинки з усього світу

Обмежене гавкання

26 лютого у Кліфтоні, Н. Дж., місцева влада ввела обмеження на собаче гавкання. Тепер „гучними" собаками будуть визнаватися ті, котрі гавкатимуть більше 30 хвилин протягом двох днів підряд. Кара за пса, який порушує громадський спокій, становитиме не менше 250 дол. У міській адміністрації пояснили, що закони про галас, які можна застосувати до неспокійних собак, вже існують, однак, на практиці застосувати їх досить важко.

Зник радянський Місяцехід-1

27 лютого під час чергового експерименту з лазерного зондування Місяця зясувалося, що зник Місяцехід-1. Співробітники НАСА спрямували на нього промінь, але віддзеркалення не отримали. Восьмиколісний самохідний робот був доставлений на Місяць ще 17 листопада 1970 року радянською автоматичною станцією „Місяць-17“. Теоретично не виключено, що в Місяцехід-1 потрапив метеорит.

Заарештовано півня

23 лютого арґентинська поліція заарештувала півня, який зайшов на чужу територію і подзьобав коштовну індіянську маску. Жителька містечка Формоса Ліліяна Ріос принесла порушника в поліцейську дільницю і зажадала заарештувати його. Поліцейські швидко знайшли власника півня, однак, він навідріз відмовився відшкодувати збиток. Ліліяна Ріос заявила, що подасть позов до суду на господаря півня і буде домагатися відшкодування збитку, тому що індіянська маска являє собою велику культурну цінність.

Через закритий бінокль

22 лютого ізраїльський міністер оборони Амір Перец став об’єктом для жартів в Ізраїлі, після того, як його зфотографували, коли він уважно спостерігав за своїми військами в бінокль з закритими лінзами. Цю помилку міністер зробив на великих маневрах ізраїльської армії, які проходили на Голянських висотах. Ізраїльські газети опублікували на перших сторінках фотографії Аміра Переца поруч з начальником штабу ізраїльської армії генералом Габі Ашкеназі. Обоє вони уважно спостерігали у біноклі за ходом маневрів. Але з бінокля Переца не були зняті захисні покришки, які закривають лінзи.

Корів позбавляють коноплі

22 лютого Міністерство сільського господарства Швайцарії закликало фармерів країни не годувати своїх корів коноплею (вона ж марівана) бо молоко, яке дають тварини з таким раціоном, небезпечне для здоров’я. У березні 2005 року в Швайцарії вийшов закон, що забороняє використовувати коноплю для годівлі худоби, однак, це не зупинило фармерів.

Гральні автомати... в лісі

26 лютого українські прикордонники Сумського загону виявили за 400 метрів від українсько-російського кордону 5 гральних „Bally Gaming Las Vegas“. Залишені навколо сліди свідчать, що автомати було принесено сюди з території Росії. Пра воохоронці влаштували поблизу автоматів засідку, але так нікого і не дочекалися.

Переговори у ліфті

19 лютого міністер закордонних справ Німеччини Франк Вальтер Штайнмайєр, який перебував з офіційною візитою у Грузії, разом з прем’єр-міністром Грузії Зурабом Ногаїделі застрягли у ліфті Державної канцелярії. Цей випадок не збентежив німецького міністра, який потім заявив журналістам, що встиг обговорити у ліфті питання врегулювання абхазького і південно-осетинського конфліктів.

Зорав футбольне поле

23 лютого 25-річний півзахисник Славомір Милнович, коли довідався, що його виключили з місцевого аматорського футбольного клюбу „Мармур“ у місті Ніш в Сербії, скориставшись трактором, який належить його родині, переорав футбольне поле – щоб ніхто інший не міг грати. *(„Кореспондент“).*

Додаток до подяки за св. п. НАТАЛІЮ ПАВЛИШИН
16-го лютого 2007 р.

Дякуємо організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні – АГРУ за переведення збірки грошей на дитячу клініку у Львові. Зібрані гроші 1,710 дол. переслані на руки д-р Гладун у Львові.

Пожертви „замість квітів" на нев'янучий вінок в пам'ять покійної Наталії збірка на клініку продовжується. Пожертви просимо посилати до: AHRU, Lviv Clinic, 43 Midland Place, Newark, NJ 07106.

Усім жертводавцям складаємо щиросердечну подяку, які своєю жертвенністю звеличали пам'ять Покійної і допомогли лікуванню бідних, хворих діточок в Україні.

Дочки:
РОКСОЛЯНА ГІЛІЦІНСЬКА і БОЖЕНА ОЛЬШАНІВСЬКА
з дітьми і внуками.

З надією на Господа, ділимося сумною вісткою, що 21-го лютого 2007 року, проживши 89 років, упокоївся у Бозі наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДЗЯДЗЬО-ДІДО, БРАТ, ШВАҐЕР і ВУЙКО

св. п.

д-р. ІВАН КИЗИК

Народився 18-го лютого 1918 р., с. Мокротин, Львівська обл., Україна.
Помер 21-го лютого 2007 р., Basking Ridge, NJ, USA.

Доктор медичної дентистики та дентистичної хірургії

Довголітній член Українського Лікарського Товариства Північної Америки (УЛТПА): член управи УЛТПА Нью-Інґленду, та активний член Нью-Йоркського відділу; довголітній секретар УККА та член екзекутиви у штаті Коннектикат; заступник голови Рідної Школи та секретар Пласт-Прияту в Ню-Гейвені, Конн.; був одним з перших, що прийняв участь в ініціятиві збирання фондів в Америці для відновлення Українського Католицького Університету (УКУ) в Римі та довголітній жертводавець УКУ у Львові; член управи Товариства за Патріярхат; довголітній член управи церковного комітету та хору при українській католицькій церкві св. о Михаїла в Ню-Гейвені, Конн.; член залізних фондів Гарвардського ФКУ та Духовної Семінарії св. Василія в Стемфорді, Конн.; член Американського Дентистичного Товариства; дириґент студентського хору в таборі для переселенців при УНРА й IPO у Реґенсбурзі, Німеччина.

ПАРАСТАС відбувся 23-го лютого 2007 р. о 8 год. веч. в Union Funeral Home-Lytwyn & Lytwyn, Union, NJ.

ПОХОРОН відбувся 24-го лютого 2007 р. о 10 год. ранку в українській католицькій церкві св. Івана Христителя, 7 S. Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981.

Покійний похований на українському католицькому цвинтарі св. Духа, 141 Sarah Wells Trail, Hamptonburg, NY 10916.

Нехай американська земля буде Йому легкою!

Вічна Йому пам'ять!

У глибокому смутку:

дружина – ОЛЕКСАНДРА
діти – МАРТА ПОПОВИЧ з чоловіком ОЛЕКСАНДРОМ та доньками АНДРЕЄЮ і ХРИСТИНОЮ
– РОМАН з дружиною МІРОЮ та дітьми МАРЧИКОМ і ДІЯНКОЮ
– ОРЕСТ
– АНДРІЙ з дружиною РОКСОЛЯНОЮ та сином ДАНИЛОМ
– КСЕНЯ САЛЕВИЧ з чоловіком АЛЕКСАНДРОМ та доньками АННОЮ і СОФІЄЮ
похресники – ОКСАНА БАЧИНСЬКА, ОРИСЯ ГАНУШЕВСЬКА-КОМАРИНСЬКА, о. РОМАН ЛОБАЙ, АДРІЯН ЛОДИНСЬКИЙ, МАРТА ПОДУСОВСЬКА-ВОЙТОВИЧ
сестра – НАДЯ КЛЮНК
брат – ВОЛОДИМИР з родиною
сестрінки – НАТАЛКА ЗАКРЕВСЬКА з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ та дітьми МИКОЛОЮ і МАРТОЮ
– ІРЕНА КЛЮНК
– ЮРІЙ КЛЮНК з родиною
шваґерка – ІВАННА ГАНУШЕВСЬКА
шваґер – ВОЛОДИМИР ПРОЦАЙЛО
племінники – МАРІЙКА ГАЛ з чоловіком ВЕБСТЕРОМ та дітьми МИКОЛОЮ і ЮЛЕЮ
– БОГДАН з дружиною ЕВОЮ та дітьми ІНЕСОЮ, ЯНКОМ, СТЕФКОМ і РОМКОМ
– ОЛЕНКА ҐАЛАДЗА з чоловіком о. ПЕТРОМ і дітьми ДАНИЇЛОМ, МАРІЧКОЮ та ІВАНКОЮ
– ОРИСЯ КОМАРИНСЬКА з чоловіком БОГДАНОМ та сином АЛЕКСАНДРОМ
– о. РОМАН ЛОБАЙ
– ОКСАНА БАЧИНСЬКА з чоловіком ТЕДОМ СУС та дітьми АЛЕКСАНДРОМ, ВЕРОНІКОЮ і ПЕТРОМ
– ІГОР БАЧИНСЬКИЙ з дружиною МАРІЙКОЮ та дітьми ТАРАСОМ і ОЛЕГОМ
кузинка – НІНА БІЛЬЧИНСЬКА
ближча та дальша родина: КИЗИКІВ, ПОПОВИЧІВ, ОДЕЖИНСЬКИХ, САЛЕВИЧІВ, КЛЮНКІВ, БАЧИНСЬКИХ, ЛОБАЇВ, ГАНУШЕВСЬКИХ, ГАЛ, ҐАЛАДЗІВ, КОМАРИНСЬКИХ, ЛОДИНСЬКИХ, РІОБКІВ та ЛЕВИЦЬКИХ.

Замість квітів на могилу просимо складати пожертви на Український Католицький Університет (УКУ) у Львові. Чеки можна виписати на фундацію УКУ:

"UKRAINIAN CATHOLIC EDUCATION FOUNDATION – UCEF"
в пам'ять д-ра ІВАНА КИЗИКА.
2247 W. Chicago Avenue, Chicago, IL 60622 • (773)235-8462 • www.ucef.org

П О Д Я К А

З волі Всевишнього, дня 25 жовтня 2006 р. Божого, після довгої недуги, упокоївся в Бозі наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

СВ. П.

БОГДАН ДЕМ'ЯНЧУК

нар. 18 серпня 1918 р. у Скалаті, Тернопільської обл.

Щиросердечну подяку складаемо всч. о крил. Андрієві Гановському з Собору св. Йосафата в Пармі, Огайо за похоронні відправи, як також всч. о. Іванові Наконечному, парохові Православного Собору св. Володимира за спільні відправи у 40-ий день відходу у вічність св. п. Богдана. Під час заупокійних відправ дякував п. Леонід Шараневич, за що ми йому щиро вдячні.

Сердечно дякуємо всч. о. Андрієві Гановському за відвідини Покійного з Найсвятішими Тайнами в лікарні, як і вдома, й всч. о. Іванові Наконечному за молитви, розради, вислови співчуття і відвідіни хворого у лікарні.

Глибоку вдячність висловлюємо всій родині, приятелям, знайомим і союзянкам за участь у похоронних відправах та за прощальне слово мужеві сестри й тети д-рові Зенонові Голубець й п-і Оксані Шараневич від союзянок 33-го Відділу СУА. Дуже дякуємо племінниці Лесі Ниршл за теплу згадку під час тризни про хресного батька, а племіннику Левкові Голубець про вуйка.

Дякуємо братові дружини Покійного й вуйкові Олегові Воляник, який прибув з Каліфорнії, щоб бути з нами в цей сумний, болючий час. Велика подяка належиться дорогим сватам Михайлові й Єлисаветі Каваць, щирій приятельці дружини Покійного Любі Боднар, як також Оксані Шараневич за їхнє постійне турбування, розради й відвідини, а сестрі і теті Миросі за постійний зв'язок і розради, як і за присутність у хвилині відходу Покійного у вічність. Пані Люсі Медицькій і пані Марійці Антонів дякуємо за різноманітну поміч в часі нашого великого горя.

Щиру вдячність за всі похоронні заходи й присутність висловив син Андрій. Дякуємо пані Ірині Кашубинській, що щиро згадала Покійного під час поминок у сороковий день.

<u>ЧУДОВИМИ КВІТАТМИ ПРИКРАСИЛИ ДОМОВИНУ РІДНІ Й ПРИЯТЕЛІ:</u>
Михайло й Єлисавета Каваць, родина Якубович, Зенон і Мирослава Голубець, родина Покорів, родина Дем'янчук, родина Мороз, родина Шевчук, родина Шулик, родина Пігуляк, Левко й Галина Голубець, Орест і Наталка Голубець, Давид і Олексаандра Ниршл, родина Dziak і приятелі сина Андрія з General Services Division of the Ohio Lottery.

<u>ЗА УПОКІЙ ДУШІ ПОКІЙНОГО НА СВ. ЛІТУРГІЇ зложили:</u>
На цілорічні св. Літургії-Приподобні Сестри чину св. Василія Великого;

	50 дол.	Люба Ведмедик;
по	25	д-р Родіон і Орися Палажій, Joseph and Marilyn Stec., Dr. Joseph and Sandi Nirschl;
по	20	James and Maria Seckers, Стефанія Швед, Віктор і Леся Мигаль, Роман Думич, Friedl Szakal, Іван і Єва Оліяр;
по	10	Євгенія Світенко, Стефанія Гладун, Михайло й Софія Моцьо, Іванна Шкарупа, Михайло й Катерина Горбань, Тереса Пігуляк, Михайло й Єлисавета Каваць, Мотрія Стахур, Франко й Євгенія Бенко, Марія Палюх, Марія Ґрабська, Ніна Сікора, Лукія Медвицька, Люба Лешньовська, Іван і Анна Бак, Стефанія Монастирська;

Будуть відправлені св. Літургії як слідує: Микола й Анна Стасів у Bronx, NY; Ольга Ґрабська-French у церкві св. Андрія в Пармі, Огайо; Люся Гарасимів і Дана Зеневич у церкві св. Марії в North Port, FL.

<u>НА КАТЕДРАЛЬНУ ШКОЛУ СВ. ЙОСАФАТА В ПАРМІ, ОГАЙО зложили:</u>

	400 дол.	Ольга Дем'янчук;
	300	Микола й Оксана Дейчаківський;
	250	Д-р Юрій і Ірина Дейчаківський;
	200	Петро й Дарія Басалик;
	150	д-р Олександер і Дарія Якубович;
по	100	Андрій і Ліда Дем'янчук, Богдан і Оксана Кузишин, д-р Ігор і Арета Захарій, Лев і Галина Голубець, Орест, Наталка й Орися Дейчаківський, Орест і Наталія Голубець, д-р Зенон і Мирослава Голубець, д-р Діонісій і Оксана Дем'янчук, Надія Дейчаківська, д-ри Ярема й Христина Раковський;
по	50	Еріка Кордуба, Ніна Когут, Василь і Віра Ліщинецький, д-ри Давид і Олександра Ниршл, Ярослав Завадівський, Михайло й Єлисавета Каваць, Орест і Наталія Ліщинецький, д-р Юрій і Мирослава Оришкевич, Михайло й Анастасія Мадараш, Тарас і Катерина Шмаґала, Юрій і Віра Кап, Dr. Joseph and Sandi Nirschl, Френк і Віра Моллс;
по	40	Теодосій і Лукія Гриців, Джон і Марта Війґанд, Faculty and Staff of St. Josaphat School;
по	30	Марія Кріслата, Александер, Віра й Марко Покора, Роман і Ірина Стахур, Ірина Новицька, Friedl Szakal, H. H., Ольга Мельник;
по	25	Василь і Ольга Ільчишин, Ірина Кріса, Софія і Орест Швабінський, Орися Зримек, Мирослав Сопка, Маріян і Ліда Вирста, Василь і Елеонора Хміляк, Pat, Nancy and Joann Koory, Неля Винярська, Katherine Kenney, д-р Юрій і Дарія Кульчицький, Олег і Ліса Пащин, Богдан і Марта Ковч, Григорій і Анна Завадівський, Анна Слободян, Марта Кассараба, Дарія Федорів, Осип і Стефанія Теркала, Володимир Столяр, Роберт і Христина Мураль, Михайло й Люба Дармохвал, Роман і Андрея Якубович, Ігор і Марія Федьків;
по	20 дол.	Леонід і Оксана Шараневич, Михайло й Марія Тимош, Люба Мичковська, Стефан і Текля Кмйотек, Юрій і Арета Полянський, Дарія Сопка, Іван і Орися Росул, Марія Юрків, Стефанія Мельникович, Анна Кілярська, Діяна Стахур, Марія Почтар, Оленка Топорович, Петро й Розалія Пенґрин, Роман і Марія Дрозд, Володимира Баслядинська, Леся Волошин, Марія Футей, Стефан і Наталія Апостолюк, Петро Байко, Петро Мельник, Ірина Кокодиняк-Паґонис, д-р Олександер Клос, Іван Стефанюк;
	15	Франко й Євгенія Бенко;
по	10	Роман і Марія Ганич, Оксана Келлер, Стефанія Балагутрак, Ірина Дубас;
ПО	5	Михайло Наконечний, Павло Сабатіно.

<u>НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ-АРХІВ У КЛІВЛЕНДІ зложили:</u>

	150 дол.	Петро й Дарія Басалик;
	125	Андрій і Марсін Каваць;
по	100	Ольга Дем'янчук, Андрій і Ліда Дем'янчук, Юрій і Олена Добчанський, д-р Мирон і Марта Боднар, Люба Боднар, Ляриса Курилас і Steve Lann;
по	50	Михайло й Ліда Балагутрак, John Steidl і Марта Новицька.

<u>НА СТИПЕНДІЙНУ АКЦІЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ зложили:</u>

	100 дол.	д-р Юрій і Ірина Дейчаківський зі синами;
по	30	Роман і Олена Брехун, Стефанія Городиська.

<u>НА ІНШІ ЦІЛІ жертвували:</u>
Ірина Кашубинська – 50 дол. на Централю СУА; Григорій і Розалія Головка – 25 дол. на „Наше Життя"; Пластовий Курінь „Буриверхи" – 25 дол. на пл. оселю „Писаний камінь"; д-р Ярослав і Ляриса Музичка – 100 дол. на розвиток Пласту в східніх областях України; Ольга Курилас – 100 дол. на Український Музей в Ню-Йорку.

Сердечно вдячні:
дружина Ольга
донька Дарія з мужем Петром Басалик
син Андрій з дружиною Лідією
внуки Петрусь і Адріянка Дем'янчук.

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого найдорожчого Чоловіка, Тата, Дзядзя, Брата і Вуйка

СВ. П.

Проф. д-ра МИКОЛИ ЮРІЯ БОГАТЮКА

будуть відправлені СВЯТІ ЛІТУРГІЇ 3-го березня 2007 р.

- в катедрі Непорочного Зачаття Пресвятої Діви Марії у Філядельфії, о год. 11:00 ранку;
- в церкві Св. Миколая у Вільмінгтоні, Дел.
- в церкві Св. Івана Хрестителя в Сиракюз, Н.Й.
- в церкві Св. Івана Хрестителя у Випані, Н.Дж.
- в церкві Св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н.Дж.
- в каплиці УКУ Климентія Шептицького у Львові.

Просимо помолитися за душу Покійного.

Родина

У смутку повідомляємо, що 26 лютого 2007 р., помер на 85-му році життя наш найдорожчий
МУЖ, ТАТО і ДІДО

СВ. П.

д-р ІГОР ГУРИН

нар. 16 травня 1921 р. у Полтаві.

ПАНАХИДА відбудеться в суботу, 3-го березня 2007 р. о год. 11-ій ранку в похоронному заведенні Hagan Chamberlain, 225 Mountain Ave., S. Bound Brook, NJ; (732) 356-0327.

Опівання відбудеться приблизно о год. 12-ій дня в церкві св. Андрія Первозваного в South Bound Brook, NJ.

Поховання 3-го березня 2007 р. на церковному цвинтарі.

У глибокому смутку залишилися:

дружина	– МАРІЯ з дому СЛОБОДЯНЮК
син	– ОЛЕГ з дружиною ДАНОЮ
доньки	– НАТАЛЯ з чоловіком ДЖІМОМ
	– МАР' ЯНА з чоловіком ДЖІМОМ
внуки	– МИХАЙЛО, СТЕФАН, АНДРІЙ ХРИСТИНКА, МАРІЯ ЯРКО, ЛЕСЯ, КИРИЛО

та ближча і дальша родина.

Вічна Йому пам'ять!

....

Замість квітів можна складати пожертви в пам'ять покійного д-ра Гурина на Українську Шкільну Раду, Ukrainian Educational Council, UCCA P.O. Box 391, Cooper Station, New York, NY 10276-0391.

В 40-ий ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашої найдорожчої
МАМИ, БАБУСІ І ТЕТИ

СВ. П.

ЛЮБИ ПРОКОП

будуть відправлені
ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ І ПАНАХИДА

в суботу, 17 березня 2007 р.
о год. 9:30 ранку
в церкві св. Юра в Ню-Йорку.

Про молитви за душу Покійної просять
діти та внуки.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов у Вічність 22 січня 2007 р.

СВ. П.

проф. д-р
МИКОЛА ЮРІЙ БОГАТЮК

нар. 2 січня 1926 р. в Тернополі, Україна
син о.Теодора і Ольги Богатюків

Складаю щиро-сердечну подяку Родині, Приятелям і Знайомим які вшанували память Покійного і висловили своє співчуття особисто, листовно, телефонічно, електронічно і взяли участь в похоронних відправах.

Дякую о. Володимирові Кланичці, парохові Української Католицької Церкви Св. Миколая у Вільмінгтоні, Дел., за уділення Покійному Св. Тайни Єлепомазання.

Висловлюю глибоку вдячність Преосвященному Владиці Іванові Бурі і о. Іванові Демкову за проведення похоронних відправ на Панахиді, в Катедрі Непорочного Зачаття Пресвятої Діви Марії і на цвинтарі Св. Марії на Факс Чейс, Па.

Особлива подяка о. д-рові Борисові Гудзякові, ректорові УКУ у Львові за надіслане співчуття про багатогранне життя Покійного, яке було прочитане на тризні. Щире спасибі йому за відправлення Заупокійної Служби Божої 31 січня 2007 в дев'ятий день смерти бл. п. Миколи Юрія Богатюка.

Сердечна подяка проф. Леонідові Рудницькому, який прощав Покійного від Світової Ради НТШ і від Українського Вільного Університету; Богданові Казанівському від Організації Українських Націоналістів; Михайлові Савкову від УККА і Ukrainian Quarterly.

Щиро вдячна д-рові Дмитрові Кульчицькому за спомин про Вуйка, присланий з Бейруту і прочитаний на тризні. Висловлюю вдячність довголітньому приятелеві проф. Дмитрові Штогринові за поради та піддержку.

Дякую сестрі Покійного Олі і похресниці д-р. Лялі Рибаків, які приїхали з Нешвил попрощати Брата і Вуйка. Складаю подяку братовій Христі Кульчицькій за допомогу. Також дякую Даньові Кульчицькому, який приїхав з Києва попрощати свого Вуйка. Щиро дякую теті Марійці Семанишин за приїзд з цілою своєю родиною.

Дякую похоронному заведенні Флечер-Насевич за професійне переведення похорону.

Квіти: І. Гинянський (Winner Group), A. and L. Miller, R. and G. Della Vecchia, J. and D. D'Angelo, Delaware Ducks C Hockey Team and Coaches, R. Baird.

Служби Божі: Григорянки – Родина, Б. і Х. Кульчицькі, др. Д. і М. Кульчицькі, Д. і Л. Кульчицькі, проф. Х. і З. Кульчицькі, Т. і О. Германи, K. and M. Healy, Sister Antonea and the Sisters of Our Lady of Grace Home for Children, E. and A. Jester, J. Palumbo – Daily Masses at De Sales Seminary, the Oblates of St. Francis de Sales, J. and L. Wallace – Perpetual at Marianist Spiritual Alliance.

Фундація Українського Вільного Університету:

$200 – М. Богатюк; $100 – М. Семанишин з родиною; по $50 – О. Головчак, д-р. Я. і М. Колибабюк, В. Пак, д-р. Л. і проф. І. Рудницькі.

Ukrainian Catholic Education Foundation - УКУ у Львові:

$5000 – А. Курилко; $1000 – д-р. П. Бандера - Trauma Rehabilitation;

по $500 – д-р. Ю. Богатюк, д-р. А. Богатюк, д-р. О. і Х. Богатюк, Д. і Л. Кульчицькі;

по $250 - Б. і Х. Кульчицькі; по $200 – K. Healy - Morris James Law Firm;

по $100 – суддя Б. і М. Футеї, д-р. Д. і М. Кульчицькі, Я. і М. Кульчицькі, д-р. Я. і В. Білінські, Ю. і З. Лугові, Dr. J. Bonner, J. and M. Scollan, M. Atack – TAT Trucking; по $75 – Б. Казанівський, R. Baird - Delaware Ducks C Hockey Team and Coaches; по $50 – Т. і Я. Галушки, А. Городецький, д-р. Я. і Н. Заліпські, д-р. І. і др. Н. Коропецькі, Л. і О. Футали, д-р. В. і Д. Васильківські, В. і А. Козіцькі, д-р. Я. і М. Колибабюки, д-р. Ю. і Д. Кульчицькі, д-р. Л. і проф. І. Рудницькі, Б. і П. Мир, Л. Сілецька; по $25 – Б. і Д. Казанівські, А. Мірчук, С. і Е. Сахаруки.

Дякую всім за молитви, за Святі Літургії і за пожертви на цілі.

Хай Господь винагородить Вас всіх Своїми щедрими ласками.

Дружина Мотря Богатюк з дітьми і внуками

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ
повідомляє своїх членів та громаду,
що 26 лютого 2007 р. відійшов з цього світу

СВ. П.

д-р СВЯТОСЛАВ ТРОФИМЕНКО

(1931 – 2007)

Дійсний член НТШ-А і Заступник Голови НТШ-А
Довголітній член Управи і Науковий Секретар НТШ-А.

Спеціяліст з органічної, неорганічної та координаційної хемії. Старший науковий дослідник у Центральному Дослідному Відділі фірми Дю Понт, а відтак науковець на Деляверському університеті. Професор-гість університетів у Німеччині та Австралії. Автор понад 150 наукових публікацій і 36 патентів та монографії „Скорпіонати". Відзначений Американським Хемічним Товариством за свій винахід цілої кляси хемічних сполук, що їх назвав скорпіонатами. Доповідач на численних міжнародних хемічних конференціях. Автор і доповідач на теми української мови.

Рідним складаємо співчуття.

УПРАВА НТШ в АМЕРИЦІ

Після короткої тяжкої недуги, 21 лютого 2007 р. упокоївся в Бозі
наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, БРАТ і ДЯДЬКО

СВ. П.

ГЕНРІХ КАЛЬМАН

нар. 12 жовтня 1928 р. у селі Воровниці, Вінницької обл.
Непохитний патріот України, громадський діяч ціле своє життя.

У глибокому смутку залишилися:

дружина – НІНА
син – ЛЕСИК з дружиною ДЕБРОЮ
внуки – АЛЕКСАНДЕР, ЕРІКА І НАТАЛЯ
сестра – ГАЛИНА БИСТРИЦЬКА
племінники – ЮРА з родиною
– ІГОР
та ближча і дальша родина і друзі.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з рідними і знайомими, що
22 лютого 2007 р. відійшла у вічність наша найдорожча
МАМА І БАБЦЯ

СВ. П.

ВАЛЕНТИНА ГЕЙМУР

з дому ГОЛОВКО

нар. 23 лютого 1921 р.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 27 лютого 2007 р. в українській православній церкві св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Тіло Покійної поховано на церковному цвинтарі.

У глибокому смутку залишилися:

діти – ЕЛЕНА
– ЮРКО з дружиною ЛЕСЕЮ
– ВІКТОР з дружиною ОКСАНОЮ
– МИХАСЬ
внуки – ТАМАРА, АНДРЕЯ, КОЛЯ, ҐЕНЬО і ЮЛІЯНА
та дальша родина в Америці.

Вічна Її пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо рідних, друзів і знайомих,
що в понеділок, 26 лютого 2007 р. відійшов
у вічність на 75 році життя наш найдорожчий
МУЖ, ТАТО і ДІДО

СВ. П.

д-р СВЯТОСЛАВ ТРОФИМЕНКО

нар. 15 грудня 1931 р. у Львові.

Відвідини і ПАРАСТАС відбудуться в четвер, 1-го березня 2007 р. від 6-ої до 8-ої веч. в McCrery Funeral Home, 3924 Concord Pike, Wilmington, DE.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в п'ятницю, 2 березня 2007 р., о год. 12-ій дня в українській православній церкві свв. Петра і Павла, 1406 Philadelphia Pike, Wilmington, DE.

Похорон в суботу, 3 березня 2007 р. о год. 12-ій дня на українському цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишені у смутку:

дружина – МАРТА
донька – ЗОЯ ЛІДІЯ з чоловіком ХРИСТОФОРОМ
внуки – ЛІДІЯ і ЕДВАРД
та ближча і дальша родина.

Вічна Йому пам'ять!

....

Замість квітів можна складати пожертви на
Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці
або
на українську православну церкву свв. Петра і Павла у Wilmington, DE.

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що
заосмотрений Найсвятішими Тайнами, дня 5 лютого 2007 р.
відійшов у вічність мій найдорожчий
МУЖ, ТАТО, ДІДУНЬО І ПРАДІДУНЬО

СВ. П.

мґр. ВОЛОДИМИР ЧОРНЕНЬКИЙ

уроджений 1911 р. в селі Добрівляни біля Ходорова в Україні.
Колишній член ОУН і бувший в'язень на засланні у Березі Картузькій.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в українській католицькій церкві Успення Пресвятої Богородиці у Фінікс – Арізона. Тіло Покійного поховано на католицькому цвинтарі у Фінікс – Арізона.

Упокой Господи Сина Свого Володимира в Царстві Твоїм!
Вічная пам'ять!

В глибокому смутку залишилися:

дружина – МАРІЯ
дочки – ОКСАНА з мужем РОБЕРТОМ ПІРСЕ і родиною
– РОКСОЛЯНА МАЄР з мужем д-ром прав РОНАЛЬДОМ і велика родина
син – д-р прав ОЛЕГ ЧОРНЕНЬКИЙ з дружиною д-р прав РЕЙ і родиною
ІРЕНА ТВЕРДОХЛІБ з родиною
ближча і дальша родина в Україні і Америці.

Вічна Йому пам'ять!

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

ОРКЕСТРА „ЛУНА“

Музика на весілля, забави, фестивалі.

Святкування роковин.

ОЛЕСЬ КУЗИШИН

Тел./Факс: (732) 636-5406

e-mail:dumamuse@aol.com

Apon Video, P.O. Box 3082,
Long Island City, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599

NEW VHS and DVD

7808 – Волинські забави, VHS і DVD
7811 – Роксоляна, ч.1, VHS і DVD
7812 – Роксоляна, ч.2 VHS і DVD
7820 – Український спів у світі (концерт) VHS і DVD
7821 – 35-ліття ансамблю „Кобза“ (концерт) VHS і DVD

Ціна 20.00 дол. кожне + 5 дол. пересилка

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

Найбільший вибір українських книжок.

Замовляйте каталог:

1-866-422-4255

www.ukrainianbookstore.com

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м’якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярійні друки
- весільні запрошення (в укр. і анг. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 30-літнім досвідом!

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ

ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

Ukrainian Free University Foundation, Inc.
P.O. Box 1028, New York, NY 10276

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР

PALLADA International

ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ

98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

Y. Kochubey DES, NH, Ph.D

Board Certified

ПСИХОСУГЕСТОЛОГІЯ

* Наркоманія
* Алкоголізм
Тяжкі депресії
Хвороби печінки
Відновлення після хемотерапії

* за щирим бажанням хворого – 100% ҐАРАНТІЯ

Tel.: (845) 887-6039, (845) 583-7515 • Fax: (845) 887-4381 (Реєстрація 12 – 7 веч.)

Monticello, NY

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036

(908) 925-0717

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ мінімум 10 фунтів
ЛІТАКОМ 2-3 тижні мін. 10 фунтів
ДОЛЯРИ Пересилка і доставка
ЕЛЕКТРОНІКА 220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
Відправляємо і полагоджуємо митні справи.
У зв’язку з розширенням компанія пошукує аґентів до співпраці.
Доставляємо пачки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словакії.
Підбираємо пачки з дому безкоштовно.
Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Tall Free 1-800-965-7262

KARPATY

СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА • FAST GUARANTEED DELIVERY

Export • Import Ltd.

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4

1-800-265-7189

в Торонто (416) 761-9105

e-mail: karpatycanada@yahoo.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ

ВІЗИ • АВІАКВИТКИ
ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США
СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ

Пам’ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!